

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

27. marts 2019

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/491 af 25. marts 2019 om muligheden for at videreføre de territoriale samarbejdsprogrammer PEACE IV (Irland-Det Forenede Kongerige) og Det Forenede Kongerige-Irland (Irland-Nordirland-Skotland) i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/492 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EF) nr. 391/2009, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ⁽¹⁾ 5
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2019/493 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, for så vidt angår en kontrolprocedure vedrørende overtrædelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet 7
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/494 af 25. marts 2019 om visse aspekter af luftfartssikkerhed for at tage højde for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen ⁽¹⁾ 11
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/495 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ⁽¹⁾ 16
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/496 af 25. marts 2019 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ved udstedelse af en generel EU-udførelstilladelse for udførsel af visse produkter med dobbelt anvendelse fra Unionen til Det Forenede Kongerige 20
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/497 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014, for så vidt angår visse regler vedrørende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond under henvisning til Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union 22

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/498 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) 2017/2403, for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande	25
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/499 af 25. marts 2019 om bestemmelser for videreførelsen af igangværende læringsmobilitetsaktiviteter inden for programmet Erasmus+, oprettet ved forordning (EU) nr. 1288/2013, i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen	32
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/500 af 25. marts 2019 om indførelse af beredskabsforanstaltninger inden for koordinering af de sociale sikringsordninger efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ⁽¹⁾	35
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/501 af 25. marts 2019 om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen ⁽¹⁾	39
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/502 af 25. marts 2019 om fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser i lyset af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen ⁽¹⁾	49
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/503 af 25. marts 2019 om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ⁽¹⁾	60

AFGØRELSE

★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/504 af 19. marts 2019 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen på grund af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen ⁽¹⁾	66
---	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/216 af 30. januar 2019 om fordelingen af toldkontingenter opført på Unionens WTO-liste efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 32/2000 (EUT L 38 af 8.2.2019)	69
---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/491

af 25. marts 2019

om muligheden for at videreføre de territoriale samarbejdsprogrammer PEACE IV (Irland-Det Forenede Kongerige) og Det Forenede Kongerige-Irland (Irland-Nordirland-Skotland) i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 178,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den dato, hvor en udtrædelsesaftale træder i kraft, eller, hvis en sådan aftale udebliver, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige enstemmigt beslutter at forlænge denne periode.
- (2) Udtrædelsen kommer til at ske i programmeringsperioden 2014-2020, hvor Det Forenede Kongerige deltager i femten samarbejdsprogrammer under målet om europæisk territorialt samarbejde. To af disse programmer, nemlig PEACE IV (Irland-Det Forenede Kongerige) og Det Forenede Kongerige-Irland (Irland-Nordirland-Skotland) (under ét benævnt »samarbejdsprogrammerne«), er programmer, der involverer Nordirland og støtter fred og forsoning og samarbejdet mellem nord og syd under fredsaftalen for Nordirland (»Langfredagsaftalen«), som Unionen agter at videreføre, selv hvis Det Forenede Kongerige udtræder af Unionen, uden at en udtrædelsesaftale er trådt i kraft senest på den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU. Denne forordning bør derfor begrænses til disse samarbejdsprogrammer.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

- (3) Samarbejdsprogrammerne er navnlig reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 ⁽³⁾, (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁴⁾ og (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾. Ved nærværende forordning bør der fastsættes bestemmelser, som gør det muligt efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen at videreføre samarbejdsprogrammerne i overensstemmelse med nævnte forordninger.
- (4) For så vidt angår de to samarbejdsprogrammer ligger forvaltningsmyndigheden i Special EU Programmes Body (SEUPB), der er oprettet i henhold til »Agreement between the Government of Ireland and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland establishing implementing bodies«, som blev undertegnet den 8. marts 1999. Da samarbejdsprogrammerne vedrører Nordirland, bør de videreføres med de nødvendige supplerende bestemmelser.
- (5) Med henblik på videreførelsen af samarbejdsprogrammerne bør det præciseres, at de kan omfatte de deltagende regioner i Det Forenede Kongerige, som bør svare til regioner på NUTS 3-niveau, jf. dog artikel 20, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1299/2013.
- (6) Med henblik på videreførelsen af samarbejdsprogrammerne med finansiering fra Unionens almindelige budget bør der indgås en administrativ aftale mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges myndigheder med virkning fra den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, for at muliggøre nødvendige kontroller og revisioner af samarbejdsprogrammerne. Hvis sådanne kontroller og revisioner ikke kan gennemføres, bør Kommissionen have mulighed for at afbryde betalingsfrister, suspendere betalinger og anvende finansielle korrektioner, som fastsat i artikel 83, 142, 144 og 145 i forordning (EU) nr. 1303/2013.
- (7) I overensstemmelse med artikel 76 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal Kommissionens gennemførelsesafgørelser om godkendelse af PEACE IV (Irland-Det Forenede Kongerige)-programmet af 30. november 2015 og Interreg VA-programmet af 12. februar 2015 fortsat udgøre en finansieringsafgørelse som omhandlet i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og dermed en retlig forpligtelse som omhandlet i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Det Forenede Kongerige forbliver ansvarlig for de finansielle forpligtelser, som landet har påtaget sig som medlemsstat, og som vedrører disse retlige forpligtelser for Unionen.
- (8) Det Forenede Kongerige ophører fra den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige, med at være en del af »Unionens del af programområdet som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1299/2013. Derfor bør bestemmelserne i nævnte forordning om operationers støtteberettigelse afhængigt af sted tilpasses.
- (9) Målet for denne forordning, nemlig at sikre fortsættelse af samarbejdsprogrammerne efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) For at sikre omgående anvendelse af foranstaltningerne i denne forordning bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne forordning bør kun finde anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU ikke er trådt i kraft senest den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser til afhjælpning af konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU ikke er trådt i kraft senest den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, og vedrørende videreførelsen af følgende to samarbejdsprogrammer, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1299/2013 med deltagelse af Det Forenede Kongerige (under ét benævnt »samarbejdsprogrammerne«):

- 1) PEACE IV (Irland-Det Forenede Kongerige)
 - 2) Det Forenede Kongerige-Irland (Irland-Nordirland-Skotland).
2. Forordning (EU) nr. 1299/2013 finder med forbehold af nærværende forordning fortsat anvendelse på samarbejdsprogrammerne.

Artikel 2

Geografisk dækning

Samarbejdsprogrammerne kan omfatte de deltagende regioner i Det Forenede Kongerige, som skal svare til regioner på NUTS 3-niveau, jf. dog artikel 20, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1299/2013.

Artikel 3

Programmyndigheder

Uanset artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1299/2013:

- fortsætter Special EU Programmes Body (SEUPB), hvor forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden for samarbejdsprogrammerne har hjemme, med at udøve sine funktioner, og
- forbliver Department of Finance of Northern Ireland revisionsmyndighed for samarbejdsprogrammerne.

Artikel 4

Kommissionens beføjelser med hensyn til kontroller

Anvendelsen af reglerne om kontroller og revision af samarbejdsprogrammerne aftales mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges myndigheder. Kontrollerne og revisionerne skal dække hele den periode, som samarbejdsprogrammerne omfatter.

Hvis de nødvendige kontroller og den nødvendige revision af samarbejdsprogrammerne ikke kan gennemføres i alle de berørte regioner, betragtes dette som en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for foranstaltninger, jf. artikel 83, 142, 144 og 145 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 5

Operationers støtteberettigelse afhængigt af sted

Det loft, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1299/2013, finder ikke anvendelse på samarbejdsprogrammerne.

Artikel 6

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.

Denne forordning finder dog ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på den dato, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/492**af 25. marts 2019****om ændring af forordning (EF) nr. 391/2009, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelsen om dets hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for en udtrædelsesaftales ikrafttræden, eller hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter denne meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF ⁽⁴⁾ udgør sammen regelsættet for de aktiviteter, der udføres af anerkendte organisationer, der udfører inspektion, syn og certificering af skibe.
- (3) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009 vurderes de af Kommissionen på EU-niveau anerkendte organisationer, der udfører inspektion, syn og certificering af skibe (»anerkendte organisationer«) mindst hvert andet år af Kommissionen sammen med den medlemsstat, der indgav den oprindelige anmodning om anerkendelse af organisationen.
- (4) Organisationer, der oprindeligt blev anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til Rådets direktiv 94/57/EF ⁽⁵⁾, og som for nuværende nyder Unionens anerkendelse i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009, skal af hensyn til ligebehandlingen vurderes af Kommissionen sammen med den medlemsstat, der oprindeligt har anerkendt disse organisationer.
- (5) Anerkendte organisationer skal i henhold til artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 391/2009 fortsat opfylde de forskellige krav, herunder minimumskravene i bilag I til forordningen, for fortsat at nyde Unionens anerkendelse. Dette kontrolleres ved hjælp af løbende vurderinger foretaget af Kommissionen sammen med den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 8, stk. 1, i nævnte forordning. Regelmæssige vurderinger spiller derfor en vigtig rolle for den fortsatte anerkendelse af organisationer.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 298.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11).⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 47).⁽⁵⁾ Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20).

- (6) Det Forenede Kongerige vil som følge af sin udtræden af Unionen ikke længere kunne deltage i de vurderinger, der foretages i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009.
- (7) De anerkendte organisationer, der oprindeligt er blevet anerkendt af Det Forenede Kongerige, nyder for nuværende Unionens anerkendelse og er betroet af andre medlemsstater med opgaver i forbindelse med inspektion, syn og certificering af skibe i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/15/EF. Artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009 bør derfor ændres med henblik på at sikre, at disse organisationer fortsat vil være underlagt vurderinger i overensstemmelse med kravene i nævnte bestemmelse.
- (8) Kontrol og de tilsynsforpligtelser, som medlemsstaterne for nuværende skal opfylde i henhold til artikel 9 i direktiv 2009/15/EF bør også tages i betragtning. I den forbindelse bør vurderingen af anerkendte organisationer i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009 gennemføres af Kommissionen sammen med den eller de medlemsstater, der har bemyndiget den pågældende anerkendte organisation i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/15/EF.
- (9) For at sikre koordineringen af de nationale aktiviteter og Unionens aktiviteter med hensyn til overvågning af anerkendte organisationer bør Kommissionen rådføre sig med eksperter og udpege og udveksle god praksis for at undgå dobbeltarbejde og for at gøre bedst mulig brug af eksisterende kapaciteter og ressourcer.
- (10) Nærværende forordning bør træde i kraft hurtigst muligt dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor forordning (EF) nr. 391/2009 ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 391/2009 affattes således:

»1. Alle anerkendte organisationer tages regelmæssigt og mindst hvert andet år op til vurdering af Kommissionen sammen med den medlemsstat eller de medlemsstater, der bemyndigede dem i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/15/EF, til kontrol af, at de opfylder deres forpligtelser i henhold til denne forordning og minimumskravene i bilag I til denne forordning. Vurderingen skal være begrænset til de af de anerkendte organisationers aktiviteter, der henhører under denne forordnings anvendelsesområde.«

Artikel 2

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om virkningerne af denne forordning senest tre år efter dens anvendelsesdato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor forordning (EF) nr. 391/2009 ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne
A. TAJANI
Formand

På Rådets vegne
G. CIAMBA
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2019/493**af 25. marts 2019****om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, for så vidt angår en kontrolprocedure vedrørende overtrædelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 224,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 ⁽³⁾ indførte en særlig europæisk retlig status for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, og forordningen omhandler deres finansiering via Den Europæiske Unions almindelige budget. Den opretter endvidere en myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (»myndigheden«).
- (2) For at myndigheden kan udføre sine opgaver fuldt ud, herunder de nye opgaver, der er fastsat i nærværende forordning, og for at den kan gøre dette på en uafhængig måde, er det nødvendigt, at myndigheden får tildelt personale på permanent vis, og at myndighedens direktør får beføjelser som ansættelsesmyndighed.
- (3) Nylige begivenheder har vist de potentielle risici for valgprocesser og demokrati, der kan opstå som følge af ulovlig brug af personoplysninger. Det er derfor nødvendigt at beskytte den demokratiske proces i Europa ved at indføre finansielle sanktioner i situationer, hvor europæiske politiske partier eller europæiske politiske fonde drager fordel af overtrædelser af regler om beskyttelse af personoplysninger med henblik på at påvirke resultatet af valget til Europa-Parlamentet.
- (4) Der bør med dette for øje fastlægges en kontrolprocedure, hvorefter myndigheden under særlige omstændigheder skal anmode udvalget af uafhængige fremtrædende personer fastsat ved forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 om at vurdere, hvorvidt et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond bevidst har påvirket eller forsøgt at påvirke resultatet af valg til Europa-Parlamentet ved at drage fordel af en overtrædelse af de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. Hvis det i henhold til kontrolproceduren konstateres, at dette er tilfældet, bør myndigheden pålægge sanktioner efter det effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktionssystem, der er indført ved forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.
- (5) Når myndigheden pålægger et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond en sanktion efter kontrolproceduren, bør den tage behørigt hensyn til »ne bis in idem«-princippet, som foreskriver, at der ikke kan pålægges sanktioner for samme lovovertrædelse to gange. Myndigheden bør også sikre, at princippet om retssikkerhed overholdes, og at det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond har haft mulighed for at blive hørt.

⁽¹⁾ Udtalelse af 12.12.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1).

- (6) Den nye procedure bør gælde side om side med de nuværende procedurer, der anvendes til kontrollen af overholdelsen af registreringsbetingelserne og i tilfælde af massiv og alvorlig tilsidesættelse af de værdier, som Unionen bygger på. Tidsfristen for kontrol af overholdelsen af registreringsbetingelserne og af kravene fastsat i artikel 10 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 bør dog ikke finde anvendelse på den nye procedure.
- (7) Eftersom den nye procedure igangsættes ved en afgørelse fra en kompetent national tilsynsmyndighed for databeskyttelse, bør det være muligt for det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond at anmode om, at sanktionen efterprøves, hvis afgørelsen fra den nationale kompetente tilsynsmyndighed ophæves, eller hvis en foranstaltning over for en sådan afgørelse er blevet truffet, forudsat at alle nationale klagemuligheder er udtømt.
- (8) For at sikre at valget til Europa-Parlamentet i 2019 finder sted i overensstemmelse med strenge demokratiske regler og med fuld respekt for de europæiske værdier som demokrati, retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende rettigheder, er det vigtigt, at bestemmelserne om den nye kontrolprocedure træder i kraft rettidigt, og at proceduren finder anvendelse snarest muligt. For at opnå dette bør ændringerne af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, der indføres ved nærværende forordning, træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (9) Forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 5, affattes således:

»5. Myndighedens direktør bistås af personale, over for hvilket vedkommende udøver de beføjelser, der i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union tillægges ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, der i henhold til ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte tillægges den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter for øvrige ansatte, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (»beføjelserne som ansættelsesmyndighed«). Myndigheden kan inden for alle felter af sit arbejde gøre brug af andre udstationerede nationale eksperter eller andet personale, der ikke er ansat af myndigheden.

Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne personalevedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for myndighedens personale.

Valget af medarbejdere må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem deres opgaver for myndigheden og nogen andre officielle opgaver, og de skal afstå fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.«

2) Artikel 10, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»De procedurer, der er fastsat i første og andet afsnit, igangsættes ikke inden for en periode på to måneder forud for valg til Europa-Parlamentet. Denne tidsbegrænsning gælder ikke for proceduren i artikel 10a.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Kontrolprocedure vedrørende overtrædelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger

1. Intet europæisk politisk parti og ingen europæisk politisk fond må bevidst påvirke eller forsøge at påvirke resultatet af valg til Europa-Parlamentet ved at drage fordel af en overtrædelse af de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger begået af en fysisk eller juridisk person.

2. Hvis myndigheden får kendskab til en afgørelse truffet af en national tilsynsmyndighed som omhandlet i artikel 4, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*), hvori det konstateres, at en fysisk eller juridisk person har overtrådt gældende regler om beskyttelse af personoplysninger, og hvis det af afgørelsen følger, eller hvis der er andre rimelige grunde til at formode, at overtrædelsen er knyttet til et europæisk politisk partis eller en europæisk politisk fonds politiske aktiviteter i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, indbringer myndigheden sagen for udvalget af uafhængige fremtrædende personer, der er oprettet ved nærværende forordnings artikel 11. Myndigheden kan om nødvendigt samarbejde med den pågældende nationale tilsynsmyndighed.

3. Det i stk. 2 omhandlede udvalg afgiver udtalelse om, hvorvidt det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond bevidst har påvirket eller forsøgt at påvirke resultatet af valget til Europa-Parlamentet ved at drage fordel af overtrædelsen. Myndigheden anmoder om udtalelsen uden unødigt forsinkelse, senest én måned efter at være blevet underrettet om tilsynsmyndighedens afgørelse. Myndigheden fastsætter en kort, rimelig frist for udvalget til at afgive sin udtalelse. Udvalget afgiver udtalelsen inden for denne frist.

4. Under hensyntagen til udvalgets udtalelse afgør myndigheden i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, litra a), nr. vii), om det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond skal pålægges finansielle sanktioner. Myndighedens afgørelse skal være behørigt begrundet, navnlig med hensyn til udvalgets udtalelse, og den skal offentliggøres hurtigst muligt.

5. Den procedure, der er fastsat i denne artikel, berører ikke den procedure, der er fastsat i artikel 10.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).«

4) Artikel 11, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»På anmodning af myndigheden afgiver udvalget udtalelse om:

- a) et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fonds eventuelle massive og alvorlige tilsidesættelse af de værdier, Den Europæiske Union bygger på, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 2, litra c)
- b) hvorvidt et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond bevidst har påvirket eller forsøgt at påvirke resultatet af valg til Europa-Parlamentet ved at drage fordel af en overtrædelse af de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.

I de i første afsnit, litra a) og b), omhandlede tilfælde kan udvalget anmode om eventuelle relevante dokumenter eller bevismaterialer fra myndigheden, Europa-Parlamentet, det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske politiske fond, andre politiske partier, politiske fonde eller andre interessenter, og det kan anmode om at høre deres repræsentanter. I det i første afsnit, litra b), omhandlede tilfælde samarbejder den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 10a, med udvalget i overensstemmelse med gældende ret.»

5) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»2. Det europæiske politiske parti eller den europæiske politiske fond skal på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen opfylde betingelserne i artikel 23 fra ansøgningsdatoen og indtil afslutningen af det regnskabsår eller af den foranstaltning, som bidraget eller tilskuddet dækker, være registreret i registret og ikke være omfattet af nogen af de sanktioner, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, og artikel 27, stk. 2, litra a), nr. v), vi) og vii).«

6) Artikel 27 ændres således:

a) I stk. 2, litra a), tilføjes følgende nummer:

»vii) Når det i henhold til den i artikel 10a fastsatte kontrolprocedure er fastslået, at et europæisk politisk parti eller en europæisk politisk fond bevidst har påvirket eller forsøgt at påvirke resultatet af valg til Europa-Parlamentet ved at drage fordel af en overtrædelse af de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. Når en afgørelse truffet af den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 10a, er blevet ophævet, eller hvis en foranstaltning over for en sådan afgørelse er truffet, og forudsat at alle nationale klagemuligheder er udtømt, efterprøver myndigheden enhver sanktion, der er pålagt i henhold til stk. 2, litra a), nr. vii), efter anmodning fra det pågældende europæiske politiske parti eller den pågældende europæiske fond.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/494**af 25. marts 2019****om visse aspekter af luftfartssikkerhed for at tage højde for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke indgås, to år efter meddelelsen, nemlig fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige beslutter at forlænge denne frist.
- (2) Hovedformålet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 ⁽³⁾ er at fastlægge og opretholde et højt og ensartet sikkerhedsniveau for luftfart i Unionen. Med henblik herpå er der etableret en ordning med certifikater for en række luftfartsaktiviteter, der tager sigte på at nå de krævede sikkerhedsniveauer og muliggøre den nødvendige kontrol og gensidige accept af udstedte certifikater.
- (3) På luftfartssikkerhedsområdet kan konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen for certifikater og godkendelser imødegås af mange af de berørte parter, ved at de træffer en række forskellige foranstaltninger. Disse foranstaltninger omfatter overførsel til en civil luftfartsmyndighed i én af de tilbageværende 27 medlemsstater eller anmodning inden udtrædelsesdatoen om et certifikat, der udstedes af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (»agenturet«), og som først får virkning fra nævnte dato og dermed er betinget af, at Det Forenede Kongerige er blevet et tredjeland.
- (4) I modsætning til andre områder af EU-retten er der dog nogle særlige tilfælde, hvor det ikke er muligt at fremskaffe et certifikat fra en anden medlemsstat eller fra agenturet, eftersom Det Forenede Kongerige med virkning fra udtrædelsesdatoen for områder under dets jurisdiktion kommer til at varetage rollen som »konstruktionsstat« i henhold til konventionen angående international civil luftfart. Det Forenede Kongerige kan på sin side først udstede certifikater i kraft af sin nye rolle, når det har påtaget sig denne, nemlig når EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige efter dets udtræden af Unionen.
- (5) Det er derfor nødvendigt at oprette en midlertidig mekanisme med det formål at forlænge gyldigheden af visse luftfartssikkerhedscertifikater, således at de berørte operatører og agenturet har tilstrækkelig tid til at udstede de nødvendige certifikater i henhold til artikel 68 i forordning (EU) 2018/1139, idet der tages højde for Det Forenede Kongeriges status som et tredjeland.
- (6) Varigheden af en sådan forlængelse af certifikaternes gyldighed bør begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at tage hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionens luftfartssikkerhedssystem.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 af 4. juli 2018 om fælles regler for civil luftfart og oprettelse af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur og om ændring af forordning (EF) nr. 2111/2005, (EF) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 og direktiv 2014/30/EU og 2014/53/EU og om ophævelse af (EF) nr. 552/2004 og (EF) nr. 216/2008 og Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1).

- (7) For om nødvendigt at give ekstra tid til, at der kan udstedes certifikater i henhold til artikel 68 i forordning (EU) 2018/1139 til de berørte operatører, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår yderligere forlængelse af gyldighedsperioden for de certifikater, der er omhandlet i afdeling I i bilaget til nærværende forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (8) I modsætning til situationen på de fleste andre områder af EU-retten om varer har ugyldigheden af certifikater ikke konsekvenser for markedsføringen, men for den faktiske anvendelse i Unionen af luftfartsmateriel, -dele og -apparatur, for eksempel når der monteres dele og apparatur på et EU-luftfartøj, der opererer i Unionen. En sådan anvendelse af luftfartøjsmateriel i Unionen bør ikke berøres af Det Forenede Kongeriges udtræden.
- (9) I Unionens luftfartssikkerhedssystem er uddannelse af piloter og mekanikere strengt reguleret og uddannelsesmodulerne harmoniseret. Personer, der deltager i et uddannelsesmodul i én medlemsstat, kan ikke altid skifte, inden for rammerne af denne uddannelse, til en anden medlemsstat. Denne særlige situation bør der tages højde for i Unionens beredskabsforanstaltninger.
- (10) Bestemmelserne i nærværende forordning bør træde i kraft så hurtigt som muligt og bør i princippet finde anvendelse med virkning fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft senest på nævnte dato. For at give mulighed for, at de nødvendige administrative procedurer kan gennemføres hurtigst muligt, bør visse bestemmelser imidlertid finde anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands (herefter »Det Forenede Kongerige«) udtræden af Den Europæiske Union særlige bestemmelser for visse luftfartssikkerhedscertifikater, der er udstedt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 ⁽⁵⁾ eller forordning (EU) 2018/1139 til fysiske og juridiske personer med hjemsted i Det Forenede Kongerige, og for visse situationer i forbindelse med uddannelse inden for luftfart.
2. Denne forordning finder anvendelse på de certifikater, der er anført i bilaget til denne forordning, og som er gyldige på dagen før datoen for denne forordnings anvendelse og udstedt af:
 - a) Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (»agenturet«) til fysiske eller juridiske personer, der har deres hjemsted i Det Forenede Kongerige, jf. bilagets afdeling 1, eller
 - b) fysiske eller juridiske personer, der er certificeret af Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder, jf. bilagets afdeling 2.
3. Foruden de certifikater, der er anført i stk. 2, finder denne forordning anvendelse på de uddannelsesmoduler, der er omhandlet i artikel 5.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på anvendelsen af denne forordning finder de relevante definitioner i forordning (EU) 2018/1139 og i de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning og i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008, anvendelse.

⁽⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1).

*Artikel 3***Certifikater omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a)**

De certifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), forbliver gyldige i en periode på ni måneder fra datoen for denne forordnings anvendelse.

Hvis der er behov for ekstra tid til at udstede de certifikater, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EU) 2018/1139 til de berørte operatører, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter forlænge den gyldighedsperiode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

*Artikel 4***Certifikater omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b)**

De certifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), vedrørende anvendelsen af materiel, dele og apparatur, forbliver gyldige.

*Artikel 5***Overførsel af uddannelsesmoduler**

Uanset Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 ⁽⁶⁾ og (EU) nr. 1321/2014 ⁽⁷⁾ tager de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller agenturet, alt efter hvad der er relevant, hensyn til de eksaminer, der er taget i uddannelsesorganisationer underlagt Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheds tilsyn, men som endnu ikke har ført til udstedelsen af licensen, inden den anvendelsesdato, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 10, stk. 2, andet afsnit, som om de var taget i en uddannelsesorganisation, der er underlagt en medlemsstats kompetente myndigheds tilsyn.

*Artikel 6***Regler og forpligtelser vedrørende certifikater omfattet af artikel 3 eller 4**

1. De certifikater, der er omfattet af denne forordnings artikel 3 eller 4, er underlagt de regler, der gælder for dem i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1139 og de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold dertil eller i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008. Agenturet har de beføjelser, der er fastlagt i forordning (EU) 2018/1139 og i de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, eller i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008, for så vidt angår enheder, der har deres hjemsted i et tredjeland.

2. Indehavere af de i artikel 3 omhandlede certifikater og udstedere af de i artikel 4 omhandlede certifikater forelægger på agentures anmodning kopier af alle auditrapporter, anmærkninger og korrigerende handlingsplaner, der er relevante for certifikaterne, og som er udstedt i de tre år, der går forud for anmodningen. Hvis sådanne dokumenter ikke forelægges inden for de frister, som agenturet har fastlagt i sin anmodning, kan agenturet inddrage de fordele, der er opnået i medfør af artikel 3 eller artikel 4, alt efter hvad der er relevant.

3. Indehavere af de i denne forordnings artikel 3 omhandlede certifikater og udstedere af de i denne forordnings artikel 4 omhandlede certifikater, underretter straks agenturet herom, hvis myndighederne i Det Forenede Kongerige træffer foranstaltninger, som kan være i strid med deres forpligtelser i henhold til denne forordning eller forordning (EU) 2018/1139.

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1).

Artikel 7

Den kompetente myndighed

Med henblik på denne forordning og på tilsynet med indehavere og udstedere af de certifikater, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, fungerer agenturet som kompetent myndighed for tredjelands enheder, jf. forordning (EU) 2018/1139 og de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning eller i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008.

Artikel 8

Anvendelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014

Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014 ⁽⁸⁾ finder anvendelse på fysiske og juridiske personer, der er indehavere eller udstedere af certifikater omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, på samme betingelser som dem, der gælder for indehavere af tilsvarende certifikater, der er udstedt til fysiske eller juridiske personer i et tredjeland.

Artikel 9

Acceptable fremgangsmåder til at opfylde kravene og vejledende materiale

Agenturet kan udstede acceptable fremgangsmåder til at opfylde kravene og vejledende materiale med henblik på anvendelsen af denne forordning, jf. artikel 76, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1139.

Artikel 10

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra dagen efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 5 finder dog anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft senest på den dato, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, første afsnit.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 319/2014 af 27. marts 2014 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 593/2007 (EUT L 93 af 28.3.2014, s. 58).

BILAG

LISTE OVER CERTIFIKATER OMHANDLET I ARTIKEL 1

Afdeling 1: Certifikater, som Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (»agenturet«) har udstedt til fysiske eller juridiske personer med hjemsted i Det Forende Kongerige og for luftfartøjer, og som omhandlet i:

- 1.1. Kommissionens forordning (EU) nr. 748/2012 ⁽¹⁾, bilag I, del 21, sektion A, subpart B (typecertifikater og begrænsede typecertifikater)
- 1.2. Forordning (EU) nr. 748/2012, bilag I, del 21, sektion A, subpart D (ændringer af typecertifikater og begrænsede typecertifikater)
- 1.3. Forordning (EU) nr. 748/2012, bilag I, del 21, sektion A, subpart E (supplerende typecertifikater)
- 1.4. Forordning (EU) nr. 748/2012, bilag I, del 21, sektion A, subpart M (reparationer)
- 1.5. Forordning (EU) nr. 748/2012, bilag I, del 21, sektion A, subpart O (European Technical Standard Order godkendelser)
- 1.6. Forordning (EU) nr. 748/2012, bilag I, del 21, sektion A, subpart J (konstruktionsorganisationsgodkendelse)

Afdeling 2: Certifikater for materiel, dele eller apparatur, som juridiske eller fysiske personer certificeret af Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder har udstedt, og som omhandlet i:

- 2.1. Forordning (EU) nr. 748/2012, bilag I, sektion A, subpart G, punkt 21.A.163, litra c) (autoriserede frigivelsesbeviser for materiel, dele og apparatur)
- 2.2. Forordning (EU) nr. 1321/2014, bilag II, part-145, punkt 145.A.75, litra e) (certifikater om frigivelse til tjeneste for vidt angår vedligeholdelsesarbejdets afslutning)
- 2.3. Forordning (EU) nr. 1321/2014, bilag II, part-145, punkt 145.A.75, litra f) (luftdygtighedseftersynsbevis for ELA1-luftfartøjer)
- 2.4. Forordning (EU) nr. 1321/2014, bilag I, del-M, sektion A, subpart F, punkt M.A.615, litra d) (certifikater om frigivelse til tjeneste efter afsluttet vedligeholdelse)
- 2.5. Forordning (EU) nr. 1321/2014, bilag I, del-M, sektion A, subpart F, punkt M.A.615, litra e) (luftdygtighedseftersynsbevis for ELA1-luftfartøjer)
- 2.6. Forordning (EU) nr. 1321/2014, bilag I, del-M, sektion A, subpart G, punkt M.A.711, litra a), nr. 4, eller litra b), nr. 1 (luftdygtighedseftersynsbevis og forlængelse heraf).
- 2.7. Forordning (EU) nr. 1321/2014, bilag I, del-M, sektion A, subpart H, punkt M.A.801, litra b), nr. 2 og 3, og litra c) (certifikater om frigivelse til tjeneste efter afsluttet vedligeholdelse).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 748/2012 af 3. august 2012 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer (EUT L 224 af 21.8.2012, s. 1).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/495**af 25. marts 2019****om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden, eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist.
- (2) Connecting Europe-faciliteten, der er et centralt EU-finansieringsinstrument, blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽⁴⁾. Connecting Europe-faciliteten skal gøre det muligt at forberede og gennemføre projekter af fælles interesse på tværs af grænserne inden for rammerne af politikken for transeuropæiske net i transport-, telekommunikations- og energisektorerne med henblik på at forbedre den måde, hvorpå det indre marked fungerer, forbedre konkurrenceevnen og bidrage til økonomisk, social og territorial samhørighed samt til målene for bæredygtig udvikling.
- (3) Bilag I, del I, til forordning (EU) nr. 1316/2013 indeholder en liste over ni hovednetkorridorer. Disse korridorer er et instrument til fremme af en koordineret gennemførelse af hovednettet. De bidrager til samhørigheden i hovednettet gennem forbedret territorialt samarbejde og til at forfølge transportpolitikens bredere målsætninger og fremme interoperabilitet, modal integration og multimodale aktiviteter.
- (4) Det Forenede Kongerige er en del af hovednetkorridoren Nordsøen — Middelhavet, der omfatter forbindelser mellem Belfast, Dublin og Cork på øen Irland og forbindelser i Storbritannien fra Glasgow og Edinburgh i nord til Folkestone og Dover i syd. Det Forenede Kongeriges strækninger og knudepunkter er medtaget i tabellen med titlen »forhåndsudpegede strækninger, herunder projekter« i hovednettets korridorer indeholdt i bilag I, del I, punkt 2, til forordning (EU) nr. 1316/2013.
- (5) I lyset af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen bliver de dele af ruteføringen i hovednetkorridoren Nordsøen — Middelhavet, der vedrører Det Forenede Kongerige, og Det Forenede Kongeriges strækninger og knudepunkter medtaget i tabellen »forhåndsudpegede strækninger, herunder projekter« forældet og har ikke længere retsvirkninger fra dagen efter den dag, hvor forordning (EU) nr. 1316/2013 ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 301.⁽²⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 173.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

- (6) For Irland udgør søtransportforbindelser et vigtigt middel til at sikre landets direkte forbindelser med det europæiske fastland, navnlig i lyset af usikkerheden vedrørende udviklingen i de handelsstrømme, der passerer over Det Forenede Kongeriges »landbro«.
- (7) Hovednetkorridoren Nordsøen — Middelhavet bør omfatte nye maritime forbindelser mellem de irske havne og de havne i Belgien, Frankrig og Nederlandene, som er en del af denne korridor, for at undgå en situation, hvor hovednetkorridoren Nordsøen — Middelhavet skilles i to særskilte og usammenhængende dele og sikre Irlands konnektivitet med det europæiske fastland. Desuden bør en forbindelse mellem korridoren Nordsøen — Middelhavet og Atlanterhavskorridoren via Le Havre, som er en del af Atlanterhavskorridoren, sikre bedre konnektivitet og integration på det indre marked.
- (8) Det er vigtigt, at de mellemsigtede konsekvenser af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen for forbindelser og trafikstrømme, navnlig en eventuel omfordeling af trafikstrømme, tages i betragtning ved udformningen af det efterfølgende instrument til Connecting Europe-faciliteten og ved evalueringen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ^(*). Derfor bør Kommissionen senest i 2021 foretage en tidlig gennemgang af forordning (EU) nr. 1315/2013 for at tage hensyn til eventuelle ændringer i varestrommen, når Det Forenede Kongerige forlader Unionen.
- (9) Det er afgørende at sikre forbindelsen mellem Irland og de andre medlemsstater i hovednetkorridoren Nordsøen — Middelhavet og en begrænset del af Atlanterhavskorridoren for de igangværende og kommende infrastrukturinvesteringer og for at skabe juridisk klarhed og sikkerhed for infrastrukturplanlægningen. Det er af afgørende betydning at udvikle relevante infrastrukturer for at opretholde og støtte eksisterende og fremtidige handelsstrømme mellem Irland og det europæiske fastland.
- (10) Investeringer i udstyr og infrastruktur til sikkerhed og kontrol ved de ydre grænser bør være en prioriteret foranstaltning i den sidste fase af gennemførelsen af den nuværende programmeringsperiode for Connecting Europe-faciliteten.
- (11) For at afhjælpe disse behov bør Kommissionen foreslå et nyt årligt arbejdsprogram.
- (12) Under gennemgangen af det flerårige arbejdsprogram med henblik på dets tilpasning til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen bør navnlig aktioner med sigte på at styrke transportinfrastrukturen for sikkerhed og kontrol ved de ydre grænser tages i betragtning.
- (13) Denne forordning bør på grund af sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og bør finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor forordning (EU) nr. 1316/2013 ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 1316/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 7, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»m) aktioner til tilpasning af transportinfrastrukturen med henblik på sikkerhed og kontrol ved de ydre grænser.«

2) Artikel 17 ændres således:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tager de flerårige arbejdsprogrammer op til fornyet overvejelse som minimum midtvejs. I transportsektoren reviderer den det flerårige arbejdsprogram for at tilpasse det i lyset af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. Hvis det er nødvendigt, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der reviderer det flerårige arbejdsprogram. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 25, stk. 2.«

b) følgende stykke indsættes:

»5a. I transportsektoren skal aktionerne i artikel 7, stk. 2, litra m), være en prioritet i et årligt arbejdsprogram vedtaget den 28. marts 2019 eller derefter.«

3) Bilag I ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor forordning (EU) nr. 1316/2013 ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG

Ændring af bilag I til forordning (EU) nr. 1316/2013

I bilag I, del I, punkt 2 (»Hovednetkorridorer«), afsnit »Nordsøen — Middelhavet«, underafsnit »Retning«, indsættes følgende linje efter linjen »Belfast — Baile Átha Cliath/Dublin — Corcaigh/Cork«:

»Shannon Foynes/Baile Átha Cliath/Dublin/Corcaigh/Cork — Le Havre/Calais/Dunkerque/Zeebrugge/Terneuzen/Gent/Antwerpen/Rotterdam/Amsterdam«.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/496**af 25. marts 2019****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ved udstedelse af en generel EU-udførelstilladelse for udførsel af visse produkter med dobbelt anvendelse fra Unionen til Det Forenede Kongerige**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra ikrafttrædelsesdatoen for udtrædelsesaftalen eller, hvis en sådan aftale udebliver, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige enstemmigt beslutter at forlænge denne periode.
- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ⁽²⁾ er der indført en fælles ordning for kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse, som er nødvendig for at fremme sikkerheden i Unionen og på internationalt plan og skabe lige vilkår for EU-eksportører.
- (3) Forordning (EF) nr. 428/2009 indeholder bestemmelser om »generelle EU-udførelstilladelser«, der letter kontrollen med lavrisikoudførsel af produkter med dobbelt anvendelse til visse tredjelande. I øjeblikket er Australien, Canada, Japan, New Zealand, Norge, Schweiz, herunder Liechtenstein, og Amerikas Forenede Stater omfattet af den generelle EU-udførelstilladelse nr. EU001, fastsat i bilag IIa til forordning (EF) nr. 428/2009.
- (4) Det Forenede Kongerige er part i de relevante internationale traktater og deltager i internationale ikke-spredningsregimer, fastholder fuld overensstemmelse med relaterede forpligtelser og tilsagn. Det Forenede Kongerige anvender forholdsmæssige og passende kontroller til effektivt at tage højde for overvejelser om den tiltænkte endelige anvendelse og risikoen for omdirigering i overensstemmelse med bestemmelserne og målene i forordning (EF) nr. 428/2009.
- (5) Idet Det Forenede Kongerige er et vigtigt bestemmelsessted for produkter med dobbelt anvendelse, der er fremstillet i Unionen, bør Det Forenede Kongerige føjes til listen over bestemmelsessteder, der er omfattet af den generelle EU-udførelstilladelse nr. EU001, for at sikre ensartet og konsekvent anvendelse af kontrol i hele Unionen, for at fremme lige vilkår for EU-eksportører og for at undgå en unødvendig administrativ byrde, samtidig med at sikkerheden i Unionen og den internationale sikkerhed beskyttes.
- (6) I betragtning af den hastende karakter, der er relateret til Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Unionen, er det nødvendigt at sikre omgående anvendelse af denne forordning for så vidt angår tilføjelsen af Det Forenede Kongerige til den generelle EU-udførelstilladelse nr. EU001. Denne forordning bør derfor træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (7) Det Forenede Kongerige bør kun føjes til listen over bestemmelsessteder, der er omfattet af den generelle EU-udførelstilladelse nr. EU001, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU ikke er trådt i kraft senest den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag IIa til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften »Udførsel til Australien, Canada, Japan, New Zealand, Norge, Schweiz, herunder Liechtenstein, og Amerikas Forenede Stater« affattes således:

»Udførsel til Australien, Canada, Japan, New Zealand, Norge, Schweiz, herunder Liechtenstein, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Amerikas Forenede Stater«

- b) I del 2 indsættes følgende led efter leddet »Schweiz, herunder Liechtenstein«:

»— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland«.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.

Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/497**af 25. marts 2019****om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014, for så vidt angår visse regler vedrørende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond under henvisning til Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelse om sin hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for en udtrædelsesaftales ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne periode.
- (2) Udtrædelsesaftalen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 19. februar 2019 ⁽²⁾, indeholder ordninger for anvendelse af EU-retlige bestemmelser på Det Forenede Kongerige efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Hvis nævnte aftale træder i kraft, vil den fælles fiskeripolitik finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i overgangsperioden i overensstemmelse med nævnte aftale og vil ophøre med at finde anvendelse ved udgangen af denne periode.
- (3) Når den fælles fiskeripolitik ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, vil Det Forenede Kongeriges farvande (territorialfarvandet og den tilstødende eksklusive økonomiske zone) ikke længere være en del af EU-farvande. I tilfælde af, at der ikke indgås en udtrædelsesaftale, risikerer EU-fartøjer derfor fra den 30. marts 2019 at miste adgangen til Det Forenede Kongeriges farvande og fiskerimulighederne deri. Dette vil have en betydelig indvirkning på EU-flådens fiskeriaktiviteter og økonomiske afkast.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 indeholder allerede foranstaltninger ⁽³⁾, som kan anvendes til at afbøde de negative økonomiske virkninger som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen gennem hele produktions- og afsætningskæden.
- (5) Forordning (EU) nr. 508/2014 indeholder regler for og ordninger om ydelse af økonomisk godtgørelse til fiskere og ejere af fiskerifartøjer i tilfælde af midlertidigt ophør af fiskeriaktiviteter. Kriterierne for at tillade midlertidigt ophør giver ikke mulighed for kompensation som følge af en medlemsstats udtræden af Unionen og det deraf følgende tab af adgangen til og fiskerimulighederne i den pågældende stats farvande.
- (6) Ud over de foranstaltninger, der allerede er til rådighed i forordning (EU) nr. 508/2014, bør der for at afbøde de negative økonomiske virkninger som følge af en medlemsstats udtræden af Unionen være offentlig støtte til midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter til rådighed for fiskere og operatører, der i betydeligt omfang er afhængige af adgang til Det Forenede Kongeriges farvande.
- (7) Forordning (EU) nr. 508/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) De resterende bevillinger kan anvendes til alle støtteberettigede foranstaltninger, der afbøder konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

⁽²⁾ EUT C 66 I af 19.2.2019, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

- (9) Af forenklingssyn opfordres de berørte medlemsstater til at overveje at kombinere ændringer af deres operationelle program inden for rammerne af artikel 22, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁴⁾.
- (10) I betragtning af, at det inden datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen er nødvendigt at sikre tilgængeligheden af støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for midlertidigt ophør af EU-fiskerfartøjers fiskeriaktiviteter, der er særligt afhængige af adgang til Det Forenede Kongeriges farvande i tilfælde af, at Det Forenede Kongerige ikke giver adgang til disse farvande fra datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, der kunne blive den 30. marts 2019, bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (11) Denne forordning bør træde i kraft så hurtigt som muligt på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og bør finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft senest på denne dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer til forordning (EU) nr. 508/2014

I forordning (EU) nr. 508/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

»9. Medlemsstaterne har mulighed for at overskride det i denne artikels stk. 2 fastsatte beløb og at gå under de i denne artikels stk. 3-7 fastsatte beløb for at støtte de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordnings artikel 33, hvis Det Forenede Kongerige ikke giver adgangsrettigheder til Det Forenede Kongeriges farvande for EU-fiskerfartøjer, der i betydeligt omfang er afhængige af adgang til disse farvande i forbindelse med deres fiskeriaktiviteter, i tilfælde af at traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).«

2) I artikel 25 indsættes følgende stykke:

»3a. Det samlede finansielle bidrag fra EHFF til de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 33, stk. 1, litra d), tages ikke i betragtning ved vurderingen af, om de i nærværende artikels stk. 3, litra a) og b), fastsatte tærskler er overskredet.«

3) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»d) for at afhjælpe konsekvenserne af en situation, hvor Det Forenede Kongerige ikke giver adgangsrettigheder til Det Forenede Kongeriges farvande for EU-fiskerfartøjer, der i betydeligt omfang er afhængige af adgang til disse farvande i forbindelse med deres fiskeriaktiviteter, i tilfælde af at traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Den i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede støtte kan ydes for en periode på højst seks måneder pr. fartøj i perioden 2014-2020, og den i stk. 1, litra d), omhandlede støtte kan ydes for en periode på højst ni måneder pr. fartøj i perioden 2014-2020. Udgifter i forbindelse med stk. 1, litra d), er støtteberettigede fra datoen for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/497 ^(*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/497 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår visse regler vedrørende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond under henvisning til Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (EUT L 85 I af 27.3.2019, s. 22).«

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.

Denne forordning finder imidlertid ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/498**af 25. marts 2019****om ændring af forordning (EU) 2017/2403, for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelse om sin hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for en udtrædelsesaftales ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne periode.
- (2) Udtrædelsesaftalen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 19. februar 2019 ⁽²⁾, indeholder ordninger for anvendelse af EU-retlige bestemmelser på Det Forenede Kongerige efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Hvis nævnte aftale træder i kraft, vil den fælles fiskeripolitik finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i overgangsperioden i overensstemmelse med nævnte aftale og vil ophøre med at finde anvendelse ved udgangen af denne periode.
- (3) Når den fælles fiskeripolitik ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, vil Det Forenede Kongeriges farvande (territorialfarvandet og den tilstødende eksklusive økonomiske zone) ikke længere være en del af EU-farvandene. I tilfælde af, at der ikke indgås en udtrædelsesaftale, risikerer EU-fiskerfartøjer og fiskerfartøjer fra Det Forenede Kongerige derfor, at de ikke har mulighed for fuldt ud at udnytte de fiskerimuligheder, der er fastsat for 2019.
- (4) For at sikre fiskeriets bæredygtighed og i lyset af dets betydning for mange lokalsamfunds økonomiske eksistensgrundlag i Unionen og i Det Forenede Kongerige bør muligheden for ordninger, hvorved EU-fiskerfartøjer og fiskerfartøjer fra Det Forenede Kongerige fortsat har fuld gensidig fiskeriadgang til hinandens farvande, efter at den fælles fiskeripolitik ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige som medlemsstat, opretholdes i en begrænset periode. Formålet med denne forordning er at skabe en passende retlig ramme for en sådan gensidig adgang.
- (5) Denne forordnings geografiske anvendelsesområde og henvisninger i forordningen til Det Forenede Kongerige omfatter ikke Gibraltar.
- (6) Der er opnået enighed om fiskerimulighederne for 2019 i henhold til Rådets forordning (EU) 2019/124 ⁽³⁾ og (EU) 2018/2025 ⁽⁴⁾, herunder i Det Forenede Kongerige, under Det Forenede Kongeriges medlemskab af Unionen. Disse fiskerimuligheder blev fastsat under fuld overholdelse af kravene i artikel 61 og 62 i De Forenede Nationers

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

⁽²⁾ EUT C 66 I af 19.2.2019, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2019/124 af 30. januar 2019 om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande (EUT L 29 af 31.1.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2018/2025 af 17. december 2018 om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2019 og 2020 (EUT L 325 af 20.12.2018, s. 7).

havretskonvention. For at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets levende ressourcer og stabilitet i EU-farvandene og Det Forenede Kongeriges farvande bør de aftalte kvotetildelinger og -andele for medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige fortsat være til rådighed, jf. artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽⁵⁾.

- (7) I lyset af de mangeårige fiskerimønstre, der kendetegner Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande og omvendt, bør Unionen etablere en mekanisme, der gør det muligt for Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer at få adgang til EU-farvande ved hjælp af tilladelser, så de kan fiske deres tildelte kvoteandele som fastsat i henhold til forordning (EU) 2019/124 og (EU) 2018/2025 på samme betingelser, som gælder for EU-fiskerfartøjer, i en begrænset periode. Sådanne fiskeritilladelser bør kun gives, hvis og i det omfang Det Forenede Kongerige fortsat giver EU-fiskerfartøjer tilladelse til at udnytte de fiskerimuligheder, som de har fået tildelt i overensstemmelse med de relevante forordninger om fiskerimuligheder.
- (8) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 ⁽⁶⁾ er der fastsat regler for udstedelse og forvaltning af fiskeritilladelser til fartøjer i farvande, der hører under et tredjelandets højhedsområde eller jurisdiktion, og for tredjelandsfiskerfartøjer, der udøver fiskeri i EU-farvande.
- (9) Forordning (EU) 2017/2403 indeholder regler for fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en fiskeriaftale, samt såvel bestemmelser om, at en flagmedlemsstat kan udstede direkte tilladelser, som betingelser og procedurer for udstedelsen af sådanne tilladelser. I betragtning af antallet af EU-fiskerfartøjer, der udøver fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande, vil disse betingelser og procedurer føre til betydelige forsinkelser og en øget administrativ byrde, hvis der ikke foreligger en udtrædelsesaftale eller en fiskeriaftale. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige betingelser og procedurer, der kan lette Det Forenede Kongeriges udstedelse af tilladelser til, at EU-fiskerfartøjer kan udøve fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande.
- (10) Det er nødvendigt at fravige de regler, der gælder for tredjelandsfiskerfartøjer, og fastsætte særlige betingelser og procedurer, der gør det muligt for Unionen at udstede tilladelser til Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer til at udøve fiskeri i EU-farvande.
- (11) Forordning (EU) nr. 1380/2013 giver medlemsstaterne beføjelse til at udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis. Der finder årligt ca. 1 000 kvoteudvekslinger sted mellem medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige. Uden at det berører Unionens enekompetence, er der, efter at traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, behov for et fleksibelt system, der gør det muligt for Unionen at udveksle kvoter med Det Forenede Kongerige. Medlemsstater bør derfor kunne indlede drøftelser med Det Forenede Kongerige og udarbejde udkast til en påtænkt kvoteoverførsel eller -udveksling, hvis det er relevant. Kommissionen bør fortsat være ansvarlig for at foretage en sådan kvoteoverførsel eller -udveksling. Fiskerimuligheder, der modtages fra eller overføres til Det Forenede Kongerige i forbindelse med kvoteoverførslen eller -udvekslingen, bør betragtes som kvoter, der er tildelt den pågældende medlemsstat, eller som en nedsættelse af medlemsstatens tildeling.
- (12) Forordning (EU) 2017/2403 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) I betragtning af, at det inden datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen er nødvendigt at have et retsgrundlag med henblik på at undgå afbrydelser af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjers fiskeriaktiviteter i Unionens farvande og af EU-fiskerfartøjers fiskeriaktiviteter i Det Forenede Kongeriges farvande på datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, der kunne blive den 30. marts 2019, bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (14) Denne forordning bør træde i kraft hurtigst muligt på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og bør finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft senest på den dato. Den bør finde anvendelse indtil den 31. december 2019.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

- (15) For at give operatører i både Unionen og Det Forenede Kongerige mulighed for fortsat at fiske i overensstemmelse med de relevante fiskerimuligheder, som de har fået tildelt, bør tilladelser til fiskeri i EU-farvande kun udstedes til fiskerfartøjer fra Det Forenede Kongerige, hvis og i det omfang Kommissionen sikrer sig, at Det Forenede Kongerige giver EU-fiskerfartøjer adgangsrettigheder til fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande på grundlag af gensidighed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2017/2403

I forordning (EU) 2017/2403 foretages følgende ændringer:

- 1) I afsnit II, kapitel II, tilføjes følgende afdeling:

»Afdeling 4

EU-fiskerfartøjers fiskeriaktiviteter i Det Forenede Kongeriges farvande

Artikel 18a

Anvendelsesområde

Denne afdeling finder, uanset afdeling 3, anvendelse indtil den 31. december 2019 på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande.

Artikel 18b

Definition

I denne afdeling forstås ved »Det Forenede Kongeriges farvande«: farvande under Det Forenede Kongeriges højhedsområde eller jurisdiktion som fastlagt i overensstemmelse med international ret.

Artikel 18c

Procedure for opnåelse af fiskeritilladelser fra Det Forenede Kongerige

1. En flagmedlemsstat, som har kontrolleret, at betingelserne i artikel 5 er opfyldt, sender Kommissionen den tilsvarende ansøgning eller liste over ansøgninger om tilladelse, der skal godkendes af Det Forenede Kongerige.
2. Hver ansøgning eller liste over ansøgninger skal indeholde de oplysninger, som Det Forenede Kongerige har anmodet om med henblik på udstedelse af tilladelsen, i det krævede format, som Det Forenede Kongerige har meddelt Kommissionen.
3. Kommissionen underretter medlemsstaterne om de oplysninger og det format, der er omhandlet i stk. 2. Kommissionen kan sende en anmodning til flagmedlemsstaten om eventuelle yderligere oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt.
4. Efter at have modtaget ansøgningen eller eventuelle yderligere oplysninger, der er anmodet om i henhold til stk. 3, fremsender Kommissionen straks ansøgningen til Det Forenede Kongerige.
5. Så snart Det Forenede Kongerige meddeler Kommissionen, at det har besluttet at udstede eller nægte at udstede en tilladelse til et EU-fiskerfartøj, underretter Kommissionen straks flagmedlemsstaten herom.
6. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande efter at være blevet underrettet om, at Det Forenede Kongerige har besluttet at udstede en tilladelse til det pågældende EU-fiskerfartøj.
7. Fiskeriet må ikke påbegyndes, før både flagmedlemsstaten og Det Forenede Kongerige har udstedt en fiskeritilladelse.

8. Hvis Det Forenede Kongerige meddeler Kommissionen, at det har besluttet at suspendere eller inddrage et EU-fiskerifartøjs fiskeritilladelse, underretter Kommissionen straks flagmedlemsstaten herom. Medlemsstaten suspenderer eller inddrager sin fiskeritilladelse til fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande i overensstemmelse hermed.

9. Hvis Det Forenede Kongerige meddeler flagmedlemsstaten direkte, at det har besluttet at udstede en fiskeritilladelse til et EU-fiskerifartøj, at nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerifartøjs tilladelse, underretter flagmedlemsstaten straks Kommissionen herom. Medlemsstaten suspenderer eller inddrager sin fiskeritilladelse til fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande i overensstemmelse hermed.

Artikel 18d

Overvågning

Kommissionen overvåger Det Forenede Kongeriges udstedelse af fiskeritilladelser til fiskeri, der udøves af EU-fiskerifartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande.»

2) Følgende afsnit indsættes:

»AFSNIT IIIa

FISKERI, DER UDØVES AF DET FORENEDE KONGERIGES FISKEFARTØJER I EU-FARVANDE

Artikel 38a

Anvendelsesområde

Dette afsnit finder, uanset afsnit III, anvendelse indtil den 31. december 2019 på fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerifartøjer i EU-farvande.

Artikel 38b

Fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerifartøjer

Det Forenede Kongeriges fiskerifartøjer kan udøve fiskeri i EU-farvande i overensstemmelse med betingelserne i Rådets forordning (EU) 2019/124 (*) og (EU) 2018/2025 (**) om fastsættelse af fiskerimulighederne.

(*) Rådets forordning (EU) 2019/124 af 30. januar 2019 om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT L 29 af 31.1.2019, s. 1).

(**) Rådets forordning (EU) 2018/2025 af 17. december 2018 om fastsættelse af EU-fiskerifartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2019 og 2020 (EUT L 325 af 20.12.2018, s. 7).

Artikel 38c

Generelle principper

1. Et fiskerifartøj fra Det Forenede Kongerige må ikke udøve fiskeri i EU-farvande, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse af Kommissionen. Det kan kun få udstedt en sådan tilladelse, hvis det opfylder kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelser i stk. 2.

2. Kommissionen kan udstede en fiskeritilladelse til Det Forenede Kongeriges fiskerifartøjer, hvis:

- fiskerifartøjet har en gyldig fiskerilicens udstedt af myndigheden i Det Forenede Kongerige
- fiskerifartøjet er opført af Det Forenede Kongerige i et flåderejster, der er tilgængeligt for Kommissionen
- fiskerifartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer anvender IMO's relevante ordning for identifikationsnumre, hvis det er påkrævet i henhold til EU-retten
- fiskerifartøjet ikke er opført på en IUU-fartøjsliste vedtaget af en RFFO og/eller Unionen, jf. IUU-forordningen

- e) Det Forenede Kongerige ikke er opført på listen over ikkesamarbejdende tredjelande, jf. IUU-forordningen, eller over lande, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. forordning (EU) nr. 1026/2012
 - f) Det Forenede Kongerige råder over fiskerimuligheder.
3. Et fiskerfartøj fra Det Forenede Kongerige, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de kontrolregler, der gælder for EU-fiskerfartøjers fiskeri i det fiskeriområde, hvor det fisker.

Artikel 38d

Procedure for at opnå fiskeritilladelser

1. Det Forenede Kongerige sender Kommissionen en ansøgning eller en liste over ansøgninger om udstedelse af tilladelser til dets fiskerfartøjer.
2. Kommissionen kan bede Det Forenede Kongerige om yderligere oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at betingelserne i artikel 38c, stk. 2, er opfyldt.
3. Når det er fastslået, at betingelserne i artikel 38c, stk. 2, er opfyldt, kan Kommissionen udstede en fiskeritilladelse og underretter i så fald omgående Det Forenede Kongerige og de berørte medlemsstater herom.

Artikel 38e

Forvaltning af fiskeritilladelser

1. Hvis en eller flere af betingelserne i artikel 38c, stk. 2, ikke længere er opfyldt, træffer Kommissionen passende foranstaltninger, herunder til at ændre eller inddrage tilladelsen, og underretter Det Forenede Kongerige og de berørte medlemsstater herom.
2. Kommissionen kan nægte at udstede tilladelser eller suspendere eller inddrage enhver tilladelse, der er udstedt til et fiskerfartøj fra Det Forenede Kongerige, i følgende tilfælde:
 - a) hvis omstændighederne har ændret sig fundamentalt
 - b) i tilfælde af en alvorlig trussel mod den bæredygtige udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer
 - c) hvis det er afgørende for at forebygge eller sætte en stopper for IUU-fiskeri
 - d) hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt på grundlag af resultaterne af dens overvågningsaktiviteter i henhold til artikel 18d
 - e) hvis Det Forenede Kongerige uretmæssigt nægter at udstede, suspenderer eller inddrager en tilladelse til et EU-fiskerfartøj eller inddrager et EU-fiskerfartøjs tilladelse til at fiske i Det Forenede Kongeriges farvande.
3. Kommissionen underretter straks Det Forenede Kongerige, såfremt den nægter at udstede, suspenderer eller inddrager tilladelsen i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 38f

Indstilling af fiskeriet

1. Når de fiskerimuligheder, som Det Forenede Kongerige har fået tildelt, anses for at være opbrugt, underretter Kommissionen straks Det Forenede Kongerige og medlemsstaternes kompetente kontrolmyndigheder herom. Med henblik på at give mulighed for fortsat fiskeri inden for rammerne af ikkeopbrugte fiskerimuligheder, der også kan have indvirkning på opbrugte fiskerimuligheder, anmoder Kommissionen Det Forenede Kongerige om at give den meddelelse om tekniske foranstaltninger, der har til formål at hindre negative virkninger for de opbrugte fiskerimuligheder.
2. Fra datoen for den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, betragtes de fiskeritilladelser, der er udstedt til fartøjer, som fører Det Forenede Kongeriges flag, som suspenderet for det pågældende fiskeri, og fartøjerne har ikke længere tilladelse til at udøve dette fiskeri.
3. Fiskeritilladelser betragtes som værende inddraget, hvis den i stk. 2 omhandlede suspension af fiskeritilladelser vedrører alle de aktiviteter, som de er udstedt til.

*Artikel 38g***Overudnyttelse af kvoter i EU-farvande**

Konstaterer Kommissionen, at Det Forenede Kongerige har overskredet de kvoter, det har fået tildelt for en bestand eller gruppe af bestande, nedsætter den andre kvoter, der er tildelt Det Forenede Kongerige. Kommissionen bestræber sig på at sikre, at omfanget af nedsættelsen svarer til nedsættelser pålagt medlemsstater under lignende omstændigheder.

*Artikel 38h***Kontrol og håndhævelse**

1. Et fiskerfartøj fra Det Forenede Kongerige, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de kontrolregler, der gælder for EU-fiskerfartøjers fiskeri i det fiskeriområde, hvor det fisker.
2. Et fiskerfartøj fra Det Forenede Kongerige, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger Kommissionen eller det organ, den har udpeget, og, hvis det er relevant, kystmedlemsstaten de oplysninger, som EU-fiskerfartøjer i henhold til kontrolforordningen har pligt til at sende til flagmedlemsstaten.
3. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, sender de oplysninger, der modtages i overensstemmelse med stk. 2, til kystmedlemsstaten.
4. Et fiskerfartøj fra Det Forenede Kongerige, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger på anmodning Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de observatørrapporter, der er udarbejdet som led i de gældende observatørprogrammer.
5. Kystmedlemsstaterne registrerer alle overtrædelser begået af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer og de dertil knyttede sanktioner, i det nationale register, der er oprettet i henhold til artikel 93 i kontrolforordningen.

*Artikel 38i***Kvoteforførsler og -udvekslinger**

1. En medlemsstat kan indlede uformelle drøftelser med Det Forenede Kongerige og udarbejde udkast til en påtænkt kvoteforførsel eller -udveksling, hvis det er relevant.
2. Efter at den pågældende medlemsstat har underrettet Kommissionen, kan Kommissionen foretage den tilsvarende kvoteforførsel eller -udveksling.
3. Kommissionen underretter medlemsstaterne om den aftalte kvoteforførsel eller -udveksling.
4. De fiskerimuligheder, der modtages fra eller overføres til Det Forenede Kongerige i forbindelse med kvoteforførslen eller -udvekslingen, vil fra det tidspunkt, hvor kvoteforførslen eller -udvekslingen får virkning, blive betragtet som kvoter, der er tildelt den pågældende medlemsstat, eller som en nedsættelse af sådanne kvoter. En sådan tildeling eller nedsættelse må i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet i fiskeriet ikke ændre den bestående fordelingsnøgle for fordeling af fiskerimuligheder blandt medlemsstaterne.«

*Artikel 2***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, indtil den 31. december 2019.

Denne forordning finder imidlertid ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/499**af 25. marts 2019****om bestemmelser for videreførelsen af igangværende læringsmobilitetsaktiviteter inden for programmet Erasmus+, oprettet ved forordning (EU) nr. 1288/2013, i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 165, stk. 4, og artikel 166, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelse om sin hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for en udtrædelsesaftales ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra og med den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist.
- (2) Udtrædelsen sker under 2014-2020 programmeringsperioden for det Erasmus+-program, som Det Forenede Kongerige deltager i.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ⁽³⁾ opretter og regulerer programmet Erasmus+. Nærværende forordning bør fastsætte regler for at muliggøre videreførelsen af de retlige forpligtelser, der allerede er indgået i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1288/2013 med hensyn til igangværende læringsmobilitetsaktiviteter, der involverer Det Forenede Kongerige, efter dets udtræden af Unionen.
- (4) Fra den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, ophører Det Forenede Kongerige med at være et programland som defineret i artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1288/2013. For at undgå at nuværende deltagere i Erasmus+ er nødt til at afbryde deres igangværende læringsmobilitetsaktiviteter, bør reglerne om støtteberettigelsen for igangværende læringsmobilitetsaktiviteter under programmet Erasmus+ tilpasses.
- (5) Med henblik på videreførelsen af finansieringen af igangværende læringsmobilitetsaktiviteter fra Unionens budget bør Kommissionen og Det Forenede Kongerige indvillige i at tillade udøvelse af kontrol og revision af disse aktiviteter. Hvis de nødvendige kontroller og revisioner ikke kan foretages, bør dette betragtes som en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemet.
- (6) Målet for denne forordning, nemlig at muliggøre videreførelsen af læringsmobilitetsaktiviteter, der involverer Det Forenede Kongerige og er begyndt senest på den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

Forenede Kongerige, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (7) I betragtning af at traktaterne vil ophøre med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den 30. marts 2019, såfremt der ikke foreligger en udtrædelsesaftale eller en forlængelse af fristen på to år efter Det Forenede Kongeriges meddelelse, og i betragtning af behovet for inden datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen at sikre videreførelsen af læringsmobilitetsaktiviteter under programmet Erasmus+ bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (8) Denne forordning bør som følge af dens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og bør finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft på denne dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser for videreførelsen af læringsmobilitetsaktiviteter som omhandlet i artikel 7 og 13 i forordning (EU) nr. 1288/2013, der finder sted i Det Forenede Kongerige eller involverer enheder eller deltagere fra Det Forenede Kongerige, og som er begyndt senest på den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Artikel 2

Støtteberettigelse

1. De i artikel 1 omhandlede læringsmobilitetsaktiviteter er fortsat støtteberettigede.
2. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1288/2013 og retsakterne til gennemførelse af nævnte forordning, der er nødvendige for, at stk. 1 får virkning, behandles Det Forenede Kongerige som en medlemsstat, med forbehold af nærværende forordning.

Repræsentanter for Det Forenede Kongerige deltager dog ikke i det udvalg, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1288/2013.

Artikel 3

Kontroller og revision

Anvendelsen af reglerne om kontroller og revision i forbindelse med de i artikel 1 omhandlede læringsmobilitetsaktiviteter aftales mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges myndigheder. Kontrollerne og revisionen skal dække hele varigheden af læringsmobilitetsaktiviteterne og den relaterede opfølgning.

Hvis den nødvendige kontrol og revision af programmet Erasmus+ ikke kan gennemføres i Det Forenede Kongerige, betragtes det som en alvorlig mangel i opfyldelsen af de væsentligste forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af den retlige forpligtelse mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges nationale agentur.

Artikel 4

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.

Denne forordning finder dog ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft på den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/500**af 25. marts 2019****om indførelse af beredskabsforanstaltninger inden for koordinering af de sociale sikringsordninger efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 48,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra ikrafttrædelsesdatoen for en udtrædelsesaftale eller, hvis en sådan aftale udebliver, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige enstemmigt beslutter at forlænge denne periode.
- (2) I mangel af en udtrædelsesaftale eller en forlængelse af fristen på to år efter Det Forenede Kongeriges meddelelse af sin beslutning om at udtræde af Unionen ophører EU-bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾ og (EF) nr. 987/2009 ⁽³⁾ med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige fra den 30. marts 2019.
- (3) Personer, som i deres egenskab af Unionsborgere legitimt har udøvet den ret til fri bevægelighed eller til fri etablering, der er forankret i artikel 45 og 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), inden datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, samt deres familiemedlemmer og efterladte, kan ikke længere henholde sig til Unionens bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger for så vidt angår de socialsikringsrettigheder, som er baseret på forhold og begivenheder, der er indtrådt, og forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, eller perioder med selvstændig virksomhed eller bopælsperioder, der er tilbagelagt, inden udtrædelsesdatoen, og som involverer Det Forenede Kongerige. Statsløse og flygtninge, som er eller har været omfattet af en eller flere medlemsstaters lovgivning og er eller har befundet sig i situationer, som involverer Det Forenede Kongerige, samt disses familiemedlemmer og efterladte, vil også blive påvirket.
- (4) For at nå målet om at garantere de berørte personers socialsikringsrettigheder bør medlemsstaterne fortsat anvende Unionens principper om ligebehandling, sidestilling og sammenlægning som fastsat i forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 samt de bestemmelser i disse forordninger, der er nødvendige for at gennemføre disse principper, for så vidt angår personer omfattet heraf, forhold eller begivenheder, der er indtrådt, og perioder, der er tilbagelagt, inden Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.
- (5) Nærværende forordning berører ikke gældende konventioner om social sikring og aftaler mellem Det Forenede Kongerige og en eller flere medlemsstater, som er i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 9 i forordning (EF) nr. 987/2009. Nærværende forordning berører ikke Unionens eller medlemsstaternes mulighed for at træffe foranstaltninger vedrørende administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med de kompetente institutioner i Det Forenede Kongerige med henblik på at gennemføre denne forordnings principper. Nærværende forordning berører heller ikke nogen kompetence hos hverken Unionen eller medlemsstaterne til at indgå aftaler om social sikring og aftaler med tredjelande eller med Det Forenede Kongerige, der dækker perioden efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

- (6) Denne forordning berører ikke rettigheder, der blev erhvervet, eller som var ved at blive erhvervet i henhold til en medlemsstats lovgivning i perioden forud for denne forordnings anvendelsesdato. Et godt samarbejde er en forudsætning for, at sådanne rettigheder kan beskyttes og respekteres. Det er vigtigt at sikre, at de berørte personer har adgang til relevante og rettidige oplysninger.
- (7) Målet for denne forordning, nemlig at sikre ensartet og ensidig anvendelse af socialsikringsprincipperne om ligebehandling, sidestilling og sammenlægning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan ved at koordinere deres reaktioner bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (8) I betragtning af at traktaterne i mangel af en udtrædelsesaftale eller en forlængelse af fristen på to år efter Det Forenede Kongeriges meddelelse af sin beslutning om at udtræde af Unionen, vil ophøre med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den 30. marts 2019, og i betragtning af nødvendigheden af at skabe retssikkerhed blev det anset for hensigtsmæssigt at give mulighed for en fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, til TEUF og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (9) Denne forordning bør omgående træde i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og bør finde anvendelse fra dagen efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft senest på nævnte dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder de definitioner, der er fastsat i artikel 1 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 987/2009, anvendelse.

Artikel 2

Personkreds

Denne forordning finder anvendelse på følgende personer:

- a) statsborgere i en medlemsstat, statsløse og flygtninge, som er eller har været omfattet af en eller flere medlemsstaters lovgivning, og som er eller har været i en situation, der involverer Det Forenede Kongerige inden datoen for denne forordnings anvendelse, samt disses familiemedlemmer og efterladte
- b) statsborgere i Det Forenede Kongerige, som er eller har været omfattet af en eller flere medlemsstaters lovgivning inden datoen for denne forordnings anvendelse, samt disses familiemedlemmer og efterladte.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle de sociale sikringsgrene, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004.

Artikel 4

Ligebehandling

Princippet om ligebehandling som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 finder anvendelse på de personer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, for så vidt angår en hvilken som helst situation, der er indtrådt inden datoen for nærværende forordnings anvendelse.

Artikel 5

Sidestilling og sammenlægning

1. Princippet om sidestilling som omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 883/2004 finder anvendelse for så vidt angår ydelser eller indtægter, der er erhvervet, og forhold eller begivenheder, der er indtrådt, i Det Forenede Kongerige inden datoen for nærværende forordnings anvendelse.
2. Princippet om sammenlægning som omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 883/2004 finder anvendelse for så vidt angår forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt i Det Forenede Kongerige inden datoen for nærværende forordnings anvendelse.
3. Alle øvrige bestemmelser i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009, som er nødvendige for at gennemføre de principper, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, finder anvendelse.

Artikel 6

Forholdet til andre koordineringsinstrumenter

1. Denne forordning berører ikke gældende konventioner om social sikring og aftaler mellem Det Forenede Kongerige og en eller flere medlemsstater, som er i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 9 i forordning (EF) nr. 987/2009.
2. Denne forordning berører ikke konventioner om social sikring og aftaler mellem Det Forenede Kongerige og en eller flere medlemsstater, der indgås efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i medfør af artikel 50, stk. 3, i TEU, og som dækker perioden inden nærværende forordnings anvendelsesdato, forudsat at disse konventioner og aftaler overholder principperne i denne forordnings artikel 5, stk. 1 og 2, anvender bestemmelserne i denne forordnings artikel 5, stk. 3, er baseret på principperne i forordning (EF) nr. 883/2004 og er i overensstemmelse med dens ånd.

Artikel 7

Rapport

Et år efter anvendelsesdatoen for denne forordning fremlægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om gennemførelsen af denne forordning. Denne rapport skal navnlig omhandle de praktiske problemer, der opstår for de pågældende personer, herunder dem, der opstår som følge af den manglende kontinuitet i koordineringen af de sociale sikringsordninger.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, jf. artikel 50, stk. 3, i TEU.

Denne forordning finder imidlertid ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på datoen for denne forordnings anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/501**af 25. marts 2019****om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelse om sin hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for en udtrædelsesaftales ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne periode.
- (2) Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ville, i forholdet til de resterende 27 medlemsstater og i manglen på særlige bestemmelser, ophæve alle rettigheder og forpligtelser affødt af EU-retten med hensyn til markedsadgang, som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 1073/2009 ⁽⁴⁾.
- (3) Den Europæiske Transportministerkonferences (CEMT) multilaterale kvotesystem er den eneste anden tilgængelige retlige ramme, som kunne udgøre grundlaget for vejgodstransporten mellem Unionen og Det Forenede Kongerige efter udtrædelsesdatoen. På grund af det begrænsede antal tilladelser, der i øjeblikket er tilgængelige inden for rammerne af CEMT-systemet, og på grund af det begrænsede anvendelsesområde, for så vidt angår de typer af vejtransport, der er omfattet af systemet, er det i øjeblikket ikke tilstrækkeligt til fuldt at opfylde behovene for vejgodstransport mellem Unionen og Det Forenede Kongerige.
- (4) For at forhindre deraf følgende alvorlige forstyrrelser, herunder forstyrrelser af den offentlige orden, er det derfor nødvendigt at oprette en række midlertidige foranstaltninger, som gør det muligt for vejgodstransportvirksomheder og busselskaber med tilladelser fra Det Forenede Kongerige at transportere gods og passagerer ad vej mellem Det Forenede Kongeriges område og de resterende 27 medlemsstater eller fra Det Forenede Kongeriges område til Det Forenede Kongeriges område med transit gennem en eller flere medlemsstater. For at sikre en passende ligevægt mellem Det Forenede Kongerige og de resterende medlemsstater bør de rettigheder, der tildeles, således være betinget af tildeling af tilsvarende rettigheder og være genstand for visse betingelser til sikring af fair konkurrence.
- (5) Gibraltar er ikke omfattet af denne forordnings geografiske anvendelsesområde og enhver henvisning i forordningen til Det Forenede Kongerige omfatter ikke Gibraltar.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72).⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

- (6) Retten til at gennemføre transporter på en medlemsstats område eller mellem medlemsstater er et grundlæggende resultat af det indre marked og bør efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og i mangel af specifikke bestemmelser om det modsatte ikke længere være tilgængelig for vejgodstransportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige, der ikke er etableret i Unionen. Der bør imidlertid overvejes midlertidige foranstaltninger med henblik på at gøre det muligt for vejgodstransportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige at udføre et begrænset antal yderligere transporter inden for Unionens område i forbindelse med transporter mellem Det Forenede Kongerige og Unionen. I umiddelbar forlængelse af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen uden en udtrædelsesaftale bør sådanne foranstaltninger hjælpe med at forhindre forstyrrelser af trafikstrømmen, som kan forventes som følge af den yderligere kontrol af køretøjer og deres gods, og følge trusler mod den offentlige orden. De bør hjælpe med at afbøde i særdeleshed presset på de få grænsepunkter, hvor sådanne forstyrrelser er mest sandsynlige, da køretøjerne ikke behøver at vende tilbage straks. De bør stå i et rimeligt forhold til, bør ikke være på samme niveau som de rettigheder, EU-vejgodstransportvirksomheder har i henhold til reglerne for det indre marked, og de bør gradvis udfases i overensstemmelse med denne forordning.
- (7) I mangel af særlige bestemmelser vil Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen også føre til alvorlige forstyrrelser, herunder forstyrrelser af den offentlige orden, i forbindelse med passagertransport ad vej. Aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus ⁽⁷⁾ (»Interbusaftalen«) er den eneste tilgængelige retlige ramme, som udgør et grundlag for passagertransport med bus mellem Unionen og Det Forenede Kongerige efter udtrædelsesdatoen. Det Forenede Kongerige bliver en selvstændig kontraherende part i Interbusaftalen fra den 1. april 2019. Interbusaftalen dækker imidlertid kun lejlighedsvis tjenesteydelser og er derfor utilstrækkelig til at afhjælpe de forstyrrelser, der følger af Det Forenede Kongeriges udtræden i betragtning af det store antal personer, der fortsat vil ønske at rejse mellem Unionen og Det Forenede Kongerige. Der er forhandlet en protokol til Interbusaftalen om regelmæssig passagertransport mellem de kontraherende parter, men den forventes ikke at træde i kraft i tide til at kunne udgøre en holdbar alternativ løsning på den aktuelle situation for perioden umiddelbart efter Det Forenede Kongeriges udtræden. De nuværende instrumenter tager således ikke hensyn til behovet for passagertransport ad vej mellem Unionen og Det Forenede Kongerige for så vidt angår rutekørsel og speciel rutekørsel med bus. For at afbøde en efterfølgende væsentlig forstyrrelse, der kan bringe den offentlige orden i fare, er det derfor hensigtsmæssigt at give busselskaber fra Det Forenede Kongerige mulighed for at befordre passagerer fra Det Forenede Kongerige til Unionen og omvendt, forudsat at Det Forenede Kongerige som minimum giver busselskaber fra EU tilsvarende rettigheder. De rettigheder, der indrømmes i henhold til denne forordning, bør begrænses til en kort periode, indtil protokollen til Interbusaftalen om rutekørsel er trådt i kraft, og Det Forenede Kongerige er tiltrådt denne protokol.
- Buskørsel på tværs af grænserne mellem Irland og Nordirland er af særlig betydning for de lokalsamfund, der bor i grænseregionerne, med henblik på at sikre basal konnektivitet mellem lokalsamfundene, bl.a. som en del af det fælles rejseområde. Medtagning og afsætning af passagerer i regioner på begge sider af grænsen understøtter disse tjenesters gennemførlighed. Derfor bør det i grænseregionerne i Irland fortsat være tilladt for busselskaber fra Det Forenede Kongerige at medtage og afsætte passagerer i forbindelse med international passagertransport med bus mellem Irland og Nordirland. Disse rettigheder bør indrømmes for en begrænset periode (indtil den 30. september 2019) for at gøre det muligt at få indført alternativer.
- (8) For at afspejle dens midlertidige karakter, dog uden at danne præcedens, bør anvendelsen af foranstaltningerne fastsat i denne forordning begrænses til en kort periode. Med hensyn til vejgodstransport fastlægges tidsbegrænsningen i betragtning af eventuelle ordninger til sikring af basal konnektivitet, der træffes i CEMT-systemet, og uden at det berører hverken den mulige forhandling om og ikrafttræden af en fremtidig aftale, der omfatter vejgodstransport mellem Unionen og Det Forenede Kongerige eller fremtidige EU-regler vedrørende transport. For så vidt angår passagertransport med bus fastsættes en tidsbegrænsning, der giver protokollen til Interbusaftalen om rutekørsel mulighed for at træde i kraft og giver Det Forenede Kongerige mulighed for at tiltræde denne protokol, og med forbehold af en eventuel fremtidig aftale om forholdet mellem Unionen og Det Forenede Kongerige.
- (9) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) Denne forordning bør træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale med Det Forenede

⁽⁷⁾ EFT L 321 af 26.11.2002, s. 13.

Kongerige er trådt i kraft på denne dato. Denne forordning bør under alle omstændigheder ophøre med at finde anvendelse den 31. december 2019. Unionen vil således ophøre med at udøve den kompetence, der udøves gennem denne forordning efter denne dato. Uden at det berører andre EU-foranstaltninger, og under forudsætning af at sådanne foranstaltninger overholdes, udøves denne kompetence i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i TEUF derefter igen af medlemsstaterne. Unionens og medlemsstaternes respektive kompetencer med hensyn til indgåelse af internationale aftaler på vejtransportområdet skal fastlægges i overensstemmelse med traktaterne og under hensyntagen til den relevante EU-lovgivning.

- (11) Hvis det er nødvendigt for at imødekomme markedsbehovene, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at genskabe de lige rettigheder, som Unionen tildeler vejgodstransportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige samt busselskaber fra Det Forenede Kongerige, i forhold til de rettigheder som Det Forenede Kongerige tildeler for EU-vejgodstransportvirksomheder og for EU-busselskaber, herunder når de rettigheder, som Det Forenede Kongerige tildeler, gives på grundlag af oprindelsesmedlemsstaten eller på anden måde ikke er lige tilgængelig for alle EU-operatører, og for at afhjælpe forekomster af illoyal konkurrence til skade for EU-vejgodstransportvirksomheder og EU-busselskaber.
- (12) De delegerede retsakter bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og deres vilkår bør derfor stå i et rimeligt forhold til de problemer, der opstår som følge af den manglende tildeling af tilsvarende rettigheder eller urimelige konkurrencevilkår. Kommissionen bør kun suspendere anvendelsen af denne forordning i de mest alvorlige tilfælde, hvor Det Forenede Kongerige ikke giver tilsvarende rettigheder til EU-vejgodstransportvirksomheder eller til EU-busselskaber, eller hvor de tildelte rettigheder er minimale, eller hvor konkurrencevilkårene for vejgodstransportvirksomheder eller busselskaber fra Det Forenede Kongerige er så forskellige fra EU-operatørers, at EU-operatørers ydelse af de pågældende tjenester ikke er økonomisk rentable for dem.
- (13) Ved vedtagelsen af de delegerede retsakter, er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁶⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. Det bør sikres, at en sådan delegeret retsakt ikke har en urimelig indvirkning på det indre markeds funktion.
- (14) For at sikre, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige tildeler EU-vejgodstransportvirksomheder og EU-busselskaber svarende til dem, der ved denne forordning indrømmes vejgodstransportvirksomheder og busselskaber i Det Forenede Kongerige, er lige tilgængelige for alle EU-operatører, bør anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 midlertidigt udvides. Disse forordninger dækker allerede den del af en rejse mellem en medlemsstat og et tredjeland, der under transit tilbagelægges på enhver medlemsstats område. Det er imidlertid i sådanne tilfælde nødvendigt at sikre, at forordning (EF) nr. 1072/2009 også finder anvendelse på den del af rejsen, der tilbagelægges på den medlemsstats område, hvor læsning eller aflæsning finder sted, og at forordning (EF) nr. 1073/2009 finder anvendelse på den del af rejsen, der tilbagelægges på den medlemsstats område, hvor passagerer medtages eller afsættes. En sådan udvidelse har til formål at sikre, at EU-operatører kan udføre tredjelandstransportaktiviteter til eller fra Det Forenede Kongerige samt foretage yderligere stop i deres drift af passagertransport —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes midlertidige foranstaltninger til regulering af vejgodstransporten samt bestemmelser vedrørende passagertransport ved rutekørsel og speciel rutekørsel med bus mellem Unionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland («Det Forenede Kongerige») som følge af sidstnævntes udtræden af Unionen.

⁽⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »køretøj«: i forbindelse med godstransport et motorkøretøj, som er indregistreret i Det Forenede Kongerige, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er indregistreret i Det Forenede Kongerige, og som udelukkende er beregnet til godstransport, enten tilhørende virksomheden, købt af denne på kredit eller lejet, i sidstnævnte tilfælde forudsat at det opfylder betingelserne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF ⁽⁷⁾, og i forbindelse med passagertransport en bus
- 2) »tilladt godstransport«:
 - a) kørsel med et læsset køretøj fra Unionens område til Det Forenede Kongeriges område eller omvendt, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande
 - b) efter en kørsel med et læsset køretøj fra Det Forenede Kongeriges område omfattet af dette nummers litra a) gennemførelsen inden for syv dage efter aflæsning på Unionens område af op til to yderligere læsnings- og aflæsningsoperationer på Unionens område i en periode på fire måneder fra den første anvendelsesdag fastsat i artikel 12, stk. 2, og en operation inden for syv dage fra aflæsningen på Unionens område, i løbet af de følgende tre måneder
 - c) kørsel med et læsset køretøj fra Det Forenede Kongeriges område til Det Forenede Kongeriges område med transit gennem Unionens område
 - d) kørsel uden last i forbindelse med de former for transport, der er omhandlet i litra a) og c)
- 3) »tilladt passagertransport med bus«:
 - a) kørsel med bus med henblik på at yde passagertransport fra Unionens område til Det Forenede Kongeriges område eller omvendt, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande
 - b) kørsel med bus med henblik på at yde passagertransport fra Det Forenede Kongeriges område til Det Forenede Kongeriges område med transit gennem Unionens område
 - c) kørsel uden passagerer i forbindelse med de former for transport, der er omhandlet i litra a) og b)
 - d) medtagning og afsætning af passagerer i grænseregionen i Irland i forbindelse med international rutekørsel og speciel rutekørsel mellem Irland og Nordirland indtil den 30. september 2019
- 4) »grænseregion i Irland«: de counties i Irland, der grænser op til landegrænsen mellem Irland og Nordirland
- 5) »EU-vejgodstransportvirksomhed«: en virksomhed, som udfører vejgodstransport, og som er indehaver af en fællesskabstilladelse i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1072/2009
- 6) »vejgodstransportvirksomhed fra Det Forenede Kongerige«: en virksomhed, som er etableret i Det Forenede Kongerige, som har lov til at udføre vejgodstransport, og som er indehaver af en tilladelse fra Det Forenede Kongerige
- 7) »tilladelse fra Det Forenede Kongerige«: når den udstedes til en vejgodstransportvirksomhed fra Det Forenede Kongerige, en tilladelse udstedt af Det Forenede Kongerige i forbindelse med international transport for så vidt angår tilladt godstransport og, når den udstedes til et busselskab fra Det Forenede Kongerige, en tilladelse udstedt af Det Forenede Kongerige i forbindelse med international transport for så vidt angår tilladt passagertransport med bus
- 8) »bus«: et køretøj, der er indregistreret i Det Forenede Kongerige, og som i kraft af sin konstruktion og sit udstyr er egnet og beregnet til befordring af mere end ni passagerer, inklusive føreren
- 9) »rutekørsel«: passagertransport efter faste tidsintervaller og i bestemte trafikforbindelser, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder
- 10) »speciel rutekørsel«: rutekørsel, uanset hvem der organiserer den, med transport af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF af 18. januar 2006 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 82).

- 11) »EU-busselskab«: en virksomhed, som udfører passagertransport med bus, og som er indehaver af en fællesskabs-tilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1073/2009
- 12) »busselskab fra Det Forenede Kongerige«: en virksomhed, som er etableret i Det Forenede Kongerige, som har tilladelse til at udføre passagertransport med bus, og som er indehaver af en tilladelse fra Det Forenede Kongerige
- 13) »operatør«: enten en vejgodstransportvirksomhed eller et busselskab
- 14) »konkurrenceregler«: enhver retsregel, der vedrører følgende typer adfærd, i den udstrækning den kan påvirke vejgodstransporttjenester eller bustjenester:
 - a) adfærd bestående i:
 - i) indgåelse af aftaler mellem henholdsvis vejgodstransportvirksomheder og busselskaber, beslutninger truffet af sammenslutninger af vejgodstransportvirksomheder eller af busselskaber og samordnet praksis, som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen
 - ii) en eller flere vejgodstransportvirksomheders eller busselskabers misbrug af en dominerende stilling
 - iii) foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige træffer eller opretholder, for så vidt angår offentlige virksomheder eller virksomheder, som Det Forenede Kongerige indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, og som er i modstrid med nr. i) eller ii), samt
 - b) fusioner og virksomhedsovertagelser mellem henholdsvis vejgodstransportvirksomheder eller busselskaber, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling
- 15) »støtte«: ethvert økonomisk bidrag, som tildeles en operatør af regeringen eller et andet offentligt organ på et hvilket som helst niveau, som giver modtageren en fordel, og som omfatter:
 - a) direkte overførsel af midler, såsom tilskud, lån eller tilførsel af egenkapital, potentiel direkte overførsel af midler, overtagelse af passiver, såsom ved lånegarantier, kapitaltilførsler, ejerskab, beskyttelse mod konkurs eller forsikring
 - b) afkald på eller manglende opkrævning af indtægter, som ellers er forfaldne
 - c) levering af andre varer eller tjenesteydelser end generel infrastruktur eller indkøb af varer eller tjenesteydelser, eller
 - d) indbetalinger til en finansieringsmekanisme, eller at regeringen eller det andet offentlige organ overdrager eller pålægger en privat enhed varetagelsen af en eller flere af de i litra a), b) og c) omhandlede funktioner, som normalt ville påhvile regeringen eller det andet offentlige organ og i praksis ikke afviger reelt fra normal statspraksis.

Et finansielt bidrag fra en regering eller et andet offentligt organ anses ikke for at give en fordel, hvis en privat markedsaktør, der udelukkende motiveres af udsigten til fortjeneste, i samme situation som det pågældende offentlige organ ville have ydet det samme finansielle bidrag
- 16) »uafhængig konkurrencemyndighed«: en myndighed, der er ansvarlig for gennemførelsen og håndhævelsen af konkurrenceregler såvel som kontrol med tilskud, og som opfylder følgende betingelser:
 - a) myndigheden er operationelt uafhængig og er behørigt udstyret med de ressourcer, der er nødvendige for at udføre dens opgaver
 - b) myndigheden har i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser de fornødne garantier for uafhængighed af politisk eller anden ekstern indflydelse og handler upartisk, og
 - c) myndighedens afgørelser er genstand for domstolskontrol
- 17) »forskelsbehandling«: sondring i enhver form uden objektiv begrundelse med hensyn til levering af varer eller tjenester, herunder offentlige tjenester, som benyttes til at levere vejgodstransporttjenester eller bustjenester, eller med hensyn til offentlige myndigheders behandling af disse i henseende til sådanne tjenester
- 18) »Unionens område«: medlemsstaternes områder, hvor TEU og TEUF finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastlagt i disse traktater.

Artikel 3

Retten til udførelse af tilladt godstransport

1. Vejgodstransportvirksomheder fra Det Forenede Kongerige kan udføre tilladt godstransport på de betingelser, der er fastsat ved denne forordning.
2. Følgende former for tilladt godstransport kan udføres af fysiske eller juridiske personer, som er etableret i Det Forenede Kongerige, uden at der kræves en tilladelse fra Det Forenede Kongerige, jf. artikel 2, stk. 7:
 - a) transport af postforsendelser som led i en universel tjenesteydelse
 - b) transport af beskadigede køretøjer eller køretøjer, der er ude af drift
 - c) transport af gods med motorkøretøjer, hvis tilladte totalvægt inklusive påhængskøretøjer ikke overstiger 3,5 ton
 - d) transport af lægemidler, lægeligt apparatur og udstyr samt andre artikler, der er nødvendige i tilfælde af udrykning, navnlig i tilfælde af naturkatastrofer
 - e) transport af gods under forudsætning af, at
 - i) det befordrede gods er virksomhedens ejendom eller er blevet solgt, købt, udlånt, udlejet eller lejet, fremstillet, udvundet, bearbejdet eller repareret af denne
 - ii) transporten tjener til at bringe godset til virksomheden, at bringe det bort fra virksomheden, at flytte det enten inden eller uden for virksomhedens område til eget brug
 - iii) motorkøretøjer, der anvendes til sådan transport, føres af personale, der er ansat af eller stilles til rådighed for virksomheden i henhold til en kontraktlig forpligtelse
 - iv) de køretøjer, der transporterer godset, tilhører virksomheden, er købt af denne på kredit eller er lejet, i sidstnævnte tilfælde forudsat at de opfylder betingelserne fastsat i direktiv 2006/1/EF, og
 - v) transporten er kun en underordnet aktivitet i forhold til virksomhedens samlede aktiviteter.

Artikel 4

Ret til udførelse af rutekørsel og speciel rutekørsel med bus

1. Busselskaber fra Det Forenede Kongerige kan på de i denne forordning fastsatte betingelser udføre passagertransport med bus i forbindelse med rutekørsel og speciel rutekørsel.
2. Busselskaber fra Det Forenede Kongerige skal være i besiddelse af en tilladelse udstedt inden datoen for denne forordnings anvendelse i overensstemmelse med artikel 6-11 i forordning (EF) nr. 1073/2009 for at kunne udføre tilladt rutekørsel og speciel rutekørsel med bus for fremmed regning.
3. Tilladelser, der fortsat er gyldige i henhold til denne artikels stk. 2, kan fortsat anvendes til de i denne artikels stk. 1 angivne formål, hvis de er blevet fornyet på de samme vilkår og betingelser eller ændret med hensyn til stop, billetpriser eller tidsplan og i overensstemmelse med reglerne og procedurerne i artikel 6-11 i forordning (EF) nr. 1073/2009 for en gyldighedsperiode, der ikke strækker sig ud over den 31. december 2019.
4. Tilladt passagertransport med bus udført af fysiske eller juridiske personer, som er etableret i Det Forenede Kongerige, uden gevinst for øje og i ikkeerhvervsmæssigt øjemed kan udføres, uden at der kræves en tilladelse fra Det Forenede Kongerige, jf. artikel 2, stk. 7, når:
 - a) passagertransporten kun udgør en biaktivitet for den pågældende fysiske eller juridiske person, og
 - b) de benyttede køretøjer er denne fysiske eller juridiske persons ejendom, er købt på afbetaling af denne person eller er omfattet af en langvarig leasingaftale og føres af et medlem af denne fysiske eller juridiske persons personale, af den fysiske person selv eller af personale, der er ansat af virksomheden eller stillet til dens rådighed i henhold til en kontraktlig forpligtelse.

Disse transporter er fritaget fra enhver tilladelsesordning inden for Unionen, forudsat at den pågældende person er i besiddelse af en national tilladelse udstedt inden datoen for denne forordnings anvendelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009.

5. Den omstændighed, at der skiftes køretøj, eller transporten afbrydes af en strækning, der tilbagelægges med et andet transportmiddel, berører ikke anvendelsen af denne forordning.

Artikel 5

Bilaterale aftaler eller ordninger

Medlemsstaterne må hverken forhandle om eller indgå bilaterale aftaler eller ordninger med Det Forenede Kongerige om spørgsmål, der henhører under denne forordnings anvendelsesområde for så vidt angår den periode, hvor denne forordning finder anvendelse. Med hensyn til denne periode må de ikke på anden måde tildele vejgodstransportvirksomheder eller busselskaber fra Det Forenede Kongerige rettigheder ud over dem, der tildeles ved denne forordning, uden at dette berører eksisterende multilaterale ordninger.

Artikel 6

Sociale og tekniske bestemmelser

Ved tilladt godstransport eller passagertransport med bus i overensstemmelse med denne forordning skal følgende regler overholdes:

- a) for mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører de krav, som er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF ⁽⁸⁾
- b) for visse sociale bestemmelser inden for vejtransport kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽⁹⁾
- c) for takografer inden for vejtransport kravene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 ⁽¹⁰⁾
- d) for grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere kravene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF ⁽¹¹⁾
- e) for de største tilladte dimensioner og største tilladte vægte for visse vej køretøjer de krav, der er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/53/EF ⁽¹²⁾
- f) for montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer de krav, der er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/6/EØF ⁽¹³⁾
- g) for obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer de krav, der er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/671/EØF ⁽¹⁴⁾
- h) for udstationering af arbejdstagere de krav, som er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF ⁽¹⁵⁾
- i) for passagerrettigheder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 ⁽¹⁶⁾.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4).

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59).

⁽¹³⁾ Rådets direktiv 92/6/EØF af 10. februar 1992 om montering og anvendelse af hastighedsbegrænsende anordninger i visse klasser af motorkøretøjer i Fællesskabet (EFT L 57 af 2.3.1992, s. 27).

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 91/671/EØF af 16. december 1991 om obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

Artikel 7

Lige rettigheder

1. Kommissionen overvåger de rettigheder, som Det Forenede Kongerige tildeler EU-vejpgodstransportvirksomheder og EU-busselskaber, og betingelserne for deres udøvelse.
2. Hvis Kommissionen vurderer, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige tildeler EU-vejpgodstransportvirksomheder eller EU-busselskaber, retligt eller faktisk ikke svarer til de rettigheder, som tildeles operatører fra Det Forenede Kongerige i henhold til denne forordning, eller at rettighederne ikke er lige tilgængelige for alle EU-vejpgodstransportvirksomheder eller EU-busselskaber, vedtager Kommissionen straks og for at genskabe lige vilkår delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 med henblik på at gøre følgende:
 - a) suspendere anvendelsen af denne forordnings artikel 3, stk. 1 og 2, eller artikel 4, stk. 1-4, hvis der ikke gives tilsvarende rettigheder til EU-operatører, eller hvis de tildelte rettigheder er minimale
 - b) fastsætte begrænsninger for den tilladte kapacitet, som er tilgængelig for vejpgodstransportvirksomheder eller busselskaber fra Det Forenede Kongerige, eller for antallet af kørsler eller for begge, eller
 - c) vedtage driftsmæssige begrænsninger relateret til køretøjstyper eller betingelser for kørsel.

Artikel 8

Fair konkurrence

1. Kommissionen overvåger de vilkår, på hvilke EU-operatører konkurrerer med operatører fra Det Forenede Kongerige om leveringen af de vejpgodstransporttjenester og bustjenester, som er omfattet af denne forordning.
2. Hvis Kommissionen fastslår, at de i denne artikels stk. 1 omhandlede vilkår som resultat af en af de situationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, er mærkbart mindre gunstige end dem, operatører fra Det Forenede Kongerige nyder godt af, vedtager Kommissionen straks og for at afhjælpe denne situation delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 med henblik på at gøre følgende:
 - a) suspendere anvendelsen af artikel 3, stk. 1 og 2, eller artikel 4, stk. 1-4, hvis konkurrencevilkårene for vejpgodstransportvirksomheder eller busselskaber fra Det Forenede Kongerige afviger så meget fra de for EU-operatører gældende, at det ikke er økonomisk rentabelt for sidstnævnte at levere tjenesteydelser, eller
 - b) fastsætte begrænsninger for den tilladte kapacitet, som er tilgængelig for vejpgodstransportvirksomheder eller busselskaber fra Det Forenede Kongerige, eller for antallet af kørsler eller for begge, eller
 - c) vedtage driftsmæssige begrænsninger relateret til køretøjstyper eller betingelser for kørsel.
3. De i stk. 2 omhandlede delegerede retsakter skal på de i nævnte stykke fastsatte betingelser vedtages for at afhjælpe følgende situationer:
 - a) Det Forenede Kongerige tildeler støtte
 - b) Det Forenede Kongerige råder ikke over konkurrenceregler eller anvender dem ikke effektivt
 - c) Det Forenede Kongerige opretter ikke eller opretholder ikke en uafhængig konkurrencemyndighed
 - d) Det Forenede Kongerige anvender standarder for beskyttelsen af arbejdstagere, sikkerhed eller miljø, som er mindre strenge end dem, der er fastsat i EU-retten, eller, i mangel af relevante bestemmelser i EU-retten, mindre strenge end dem, der anvendes af alle medlemsstaterne, eller under alle omstændigheder mindre strenge end de relevante internationale standarder
 - e) Det Forenede Kongerige anvender standarder vedrørende udstedelse af tilladelser til vejpgodstransportvirksomheder eller busselskaber, der er mindre strenge end dem, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽¹⁷⁾

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).

- f) Det Forenede Kongerige anvender standarder vedrørende erhvervschaufførers kvalifikationer og uddannelse, der er mindre strenge end dem, der er fastsat i direktiv 2003/59/EF
 - g) Det Forenede Kongerige anvender regler for vejafgifter og beskatning, som afviger fra de regler, der fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF ⁽¹⁸⁾, og
 - h) enhver form for forskelsbehandling mod EU-operatører.
4. Med henblik på stk. 1 kan Kommissionen anmode Det Forenede Kongeriges myndigheder eller operatører i Det Forenede Kongerige om oplysninger. Hvis de ikke fremlægger de oplysninger, der anmodes om, inden for den af Kommissionen fastsatte rimelige frist, eller fremlægger ufuldstændige oplysninger, kan Kommissionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 9

Udvidelse af anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009

1. For så vidt angår godstransport mellem Unionens område og Det Forenede Kongeriges område, der udføres af en EU-vejgodstransportvirksomhed, der er afhængig af rettigheder tildelt af Det Forenede Kongerige, jf. denne forordnings artikel 7, svarende til dem, der ydes i henhold til nærværende forordning, finder forordning (EF) nr. 1072/2009 anvendelse på den strækning, der tilbagelægges på den medlemsstats område, hvor læsning eller aflæsning finder sted.
2. For så vidt angår passagertransport mellem Unionens område og Det Forenede Kongeriges område, der udføres af et EU-busselskab, der er afhængig af rettigheder tildelt af Det Forenede Kongerige, jf. denne forordnings artikel 7, svarende til dem, der ydes i henhold til nærværende forordning, finder forordning (EF) nr. 1073/2009 anvendelse på den strækning, der tilbagelægges på den medlemsstats område, hvor passagerer medtages eller afsættes.

Artikel 10

Høring og samarbejde

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder hører og samarbejder med Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder i den udstrækning, det er nødvendigt, for at sikre gennemførelsen af denne forordning.
2. Medlemsstaterne forsyner efter anmodning og uden unødigt forsinkelse Kommissionen med oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikels stk. 1, eller andre oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af artikel 7 og 8.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2019.
2. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt i henhold til artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 2, hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

Artikel 12

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.

Denne forordning finder imidlertid ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på denne dato.

Denne forordning ophører med at finde anvendelse den 31. december 2019.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 187 af 20.7.1999, s. 42).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/502**af 25. marts 2019****om fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser i lyset af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter denne meddelelse, nemlig fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige beslutter at forlænge denne periode.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 ⁽³⁾ fastsættes betingelserne for, at luftfartselskaber kan opnå Unionens tilladelse til at operere, og friheden til at udøve lufttrafik inden for Unionen fastsættes.
- (3) Medmindre der vedtages særlige bestemmelser, vil Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen gøre en ende på alle rettigheder og forpligtelser, der følger af EU-retten, vedrørende den markedsadgang, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 1008/2008, for så vidt angår forholdet mellem Det Forenede Kongerige og de tilbageværende 27 medlemsstater.
- (4) Der er derfor nødvendigt at fastsætte et midlertidigt sæt af foranstaltninger, der gør det muligt for luftfartselskaber med licens fra Det Forenede Kongerige at udøve lufttransporttjenester mellem sidstnævnte og de tilbageværende 27 medlemsstater. For at sikre en fornuftig ligevægt mellem Det Forenede Kongerige og de tilbageværende 27 medlemsstater bør de derved indrømmede rettigheder betinges af, at Det Forenede Kongerige indrømmer luftfartsselskaber med licens fra Unionen lige rettigheder, og være underlagt visse betingelser, der sikrer fair konkurrence.
- (5) For at afspejle dens midlertidige karakter bør anvendelsen af denne forordning begrænses til en kort periode, uden at dette foregriber en eventuel forhandling og ikrafttræden af en fremtidig aftale med Det Forenede Kongerige, som omfatter udøvelse af lufttrafik, og hvori Unionen er part. Kommissionen bør på grundlag af en henstilling fra denne snarest muligt gives bemyndigelse til at forhandle en omfattende lufttransportaftale med Det Forenede Kongerige. Der bør straks forhandles og indgås en sådan aftale.
- (6) For at sikre gensidigt fordelagtige niveauer af forbindelser bør samarbejdsordninger om markedsføring såsom fælles rutenumre planlægges for både UK-luftfartsselskaber og EU-luftfartsselskaber i overensstemmelse med gensidighedsprincippet.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.3.2019.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3).

- (7) I betragtning af de ekstraordinære og unikke omstændigheder, der nødvendiggør vedtagelsen af denne forordning, og i overensstemmelse med traktaterne er det hensigtsmæssigt, at Unionen midlertidigt udøver den relevante delte kompetence, som den er blevet tildelt i henhold til traktaterne. Enhver indvirkning af denne forordning på kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne bør dog være strengt tidsbegrænset. Den af Unionen udøvede kompetence bør derfor kun udøves med hensyn til anvendelsesperioden for denne forordning. Den således udøvede delte kompetence bør følgelig ophøre med at blive udøvet af Unionen, så snart denne forordning ophører med at finde anvendelse. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vil medlemsstaterne derfor igen udøve deres kompetence fra dette tidspunkt. Endvidere erindres der om, at udøvelsen af Unionens kompetence i denne forordning som fastsat i protokol nr. 25 om udøvelsen af delt kompetence, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, kun omfatter de elementer, der indgår i denne forordning, og ikke omfatter hele området. Unionens og medlemsstaternes respektive kompetencer med hensyn til indgåelse af internationale aftaler på lufttransportområdet skal fastlægges i overensstemmelse med traktaterne og under hensyntagen til den relevante EU-lovgivning.
- (8) I henhold til forordning (EF) nr. 1008/2008 skal EU-luftfartsselskaber for at opretholde gyldige licenser til enhver tid overholde de krav vedrørende ejerskab og kontrol, der er fastsat i nævnte forordning. Hvis Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen finder sted uden udtrædelsesaftale, vil nogle EU-luftfartsselskaber sandsynligvis få problemer med at opfylde disse krav fra udtrædelsesdatoen. Det er derfor nødvendigt at indføre beredskabsforanstaltninger. I overensstemmelse med principperne om ligebehandling og proportionalitet bør disse foranstaltninger begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at løse de problemer, der følger af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen uden en aftale. Det er på baggrund af de samme principper også nødvendigt at indføre mekanismer, der gør det muligt nøje at overvåge de fremskridt, der gøres med hensyn til at overholde kravene vedrørende ejerskab og kontrol, og at trække licensen tilbage, når det er berettiget. For at undgå en brat afbrydelse af driften og navnlig gøre det muligt for berørte passagerer at komme hjem, bør tilbagekaldelsen af en licens, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, få virkning to uger efter afgørelsen om tilbagekaldelse, hvis der ikke er fremlagt en passende plan for afhjælpende foranstaltninger.
- (9) Denne forordning bør ikke forhindre medlemsstaterne i at udstede tilladelser til EU-luftfartsselskabers ruteflyvning på grundlag af rettigheder, de har fået tildelt af Det Forenede Kongerige, i lighed med situationer, der opstår i forbindelse med internationale aftaler. Med hensyn til disse tilladelser bør medlemsstaterne ikke forskelsbehandle mellem EU-luftfartsselskaber.
- (10) Kommissionen og medlemsstaterne bør løse de problemer, der kan påvirke de eksisterende trafikfordelingsordninger som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. Der bør navnlig træffes passende foranstaltninger for at sikre fuld overholdelse af disse ordninger og så vidt muligt sikre en velordnet overgang for at undgå afbrydelser for passagerer og virksomheder i Unionen.
- (11) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår vedtagelse af foranstaltninger, der skal sikre en rimelig grad af gensidighed med hensyn til de rettigheder, som Unionen og Det Forenede Kongerige ensidigt indrømmer den anden parts luftfartsselskaber, og sikre, at EU-luftfartsselskaber kan konkurrere med UK-luftfartsselskaber på rimelige vilkår i forbindelse med udøvelsen af lufttrafik. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011^(*). I betragtning af deres potentielle indvirkning på medlemsstaternes luftfartsforbindelser bør de pågældende foranstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde. Sådanne behørigt begrundede tilfælde kan vedrøre de tilfælde, hvor Det Forenede Kongerige ikke indrømmer EU-luftfartsselskaber tilsvarende rettigheder og derved forårsager en klar uligevægt, eller hvor mindre gunstige konkurrencevilkår end dem, der gælder for UK-luftfartsselskaber i forbindelse med udøvelsen af lufttransporttjenester, der er omfattet af denne forordning, truer EU-luftfartsselskabers økonomiske levedygtighed.
- (12) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte midlertidige foranstaltninger til regulering af lufttransport mellem Unionen og Det Forenede Kongerige i det tilfælde, at der ikke indgås en udtrædelsesaftale, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (13) Denne forordnings geografiske anvendelsesområde og henvisninger i forordningen til Det Forenede Kongerige omfatter ikke Gibraltar.
- (14) Denne forordning berører ikke Kongeriget Spaniens retlige stilling med hensyn til suveræniteten over det område, hvor lufthavnen i Gibraltar er beliggende.
- (15) Bestemmelserne i denne forordning bør træde i kraft så hurtigt som muligt og finde anvendelse, i princippet fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft på dette tidspunkt. For at de nødvendige administrative procedurer kan gennemføres hurtigst muligt, bør visse bestemmelser finde anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes et sæt af midlertidige foranstaltninger til regulering af lufttransporten mellem Unionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland («Det Forenede Kongerige») efter dets udtræden af Unionen.

Artikel 2

Udøvelse af kompetence

1. Udøvelsen af Unionens kompetence i henhold til denne forordning begrænses til anvendelsesperioden for denne forordning som defineret i artikel 16, stk. 4. Efter udløbet af denne periode ophører Unionen straks med at udøve den pågældende kompetence, og medlemsstaterne udøver igen deres kompetence i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
2. Udøvelsen af Unionens beføjelser i henhold til denne forordning berører ikke medlemsstaternes kompetence vedrørende trafikrettigheder i forbindelse med igangværende eller fremtidige forhandlinger om eller undertegnelse eller indgåelse af internationale aftaler vedrørende lufttrafik med et andet tredjeland, og med Det Forenede Kongerige med hensyn til perioden efter at denne forordning ophører med at finde anvendelse.
3. Unionens udøvelse af den i stk. 1 omhandlede kompetence omfatter kun de elementer, der indgår i denne forordning.
4. Denne forordning berører ikke Unionens og medlemsstaternes respektive kompetencer på luftfartsområdet med hensyn til andre elementer end dem, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »lufttransport«: transport af passagerer, bagage, fragt og post, hver for sig eller sammen, med et luftfartøj, som tilbydes offentligheden mod betaling af vederlag eller leje, herunder både ruteflyvning og charterflyvning
- 2) »international lufttransport«: lufttransport, som passerer gennem luftrummet over mere end én stats område
- 3) »EU-luftfartsselskab«: et luftfartsselskab med en gyldig licens tildelt af en kompetent licensudstedende myndighed i overensstemmelse med kapitel II i forordning (EF) nr. 1008/2008
- 4) »UK-luftfartsselskab«: et luftfartsselskab,
 - a) hvis hovedsæde er etableret i Det Forenede Kongerige, og

- b) som opfylder en af følgende to betingelser:
- i) Det Forenede Kongerige og/eller statsborgere i Det Forenede Kongerige ejer mere end 50 % af foretagendet, og det er underlagt dets/deres effektive kontrol, enten direkte eller indirekte gennem et eller flere andre foretagender, eller
 - ii) EU-medlemsstater og/eller statsborgere i EU-medlemsstaterne og/eller andre medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og/eller statsborgere i disse stater — i enhver kombination, det være sig for sig selv eller sammen med Det Forenede Kongerige og/eller statsborgere i Det Forenede Kongerige — ejer mere end 50 % af foretagendet, og det er underlagt deres effektive kontrol, enten direkte eller indirekte gennem et eller flere andre foretagender
- c) og i det i litra b), nr. ii), omhandlede tilfælde var indehaver af en gyldig licens i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1008/2008 på dagen før den første dag, hvor nærværende forordning finder anvendelse, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit
- 5) »effektiv kontrol«: et forhold, der bygger på rettigheder, aftaler eller andre midler, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske eller retlige forhold, giver mulighed for, direkte eller indirekte at få afgørende indflydelse på foretagendet, særlig ved:
- a) brugsret til foretagendets aktiver eller dele deraf
 - b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af foretagendets organer eller på disses afstemninger eller beslutninger, eller som på anden måde sikrer afgørende indflydelse på foretagendets drift
- 6) »konkurrenceregler«: retsregler, som omhandler følgende former for adfærd, når den kan påvirke lufttransport-tjenester:
- a) adfærd, der består af følgende:
 - i) aftaler mellem luftfartsselskaber, afgørelser vedtaget af sammenslutninger af luftfartsselskaber og alle former for samordnet praksis, som har til formål eller følge at hindre, begrænse eller forvride konkurrencen
 - ii) et eller flere luftfartsselskaber misbruger en dominerende stilling
 - iii) foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige træffer eller opretholder til gavn for offentlige virksomheder og virksomheder, som Det Forenede Kongerige indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, og som strider mod nr. i) eller ii), og
 - b) fusioner og virksomhedsovertagelser mellem luftfartsselskaber, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling
- 7) »støtte«: ethvert økonomisk bidrag til et luftfartsselskab eller en lufthavn ydet af staten eller ethvert andet offentligt organ uanset forvaltningsniveauet, hvorved modtageren opnår en fordel, herunder:
- a) direkte overførsel af midler såsom tilskud, lån eller tilførsel af egenkapital, potentiel direkte overførsel af midler, overtagelse af passiver såsom ved lånegarantier, kapitaltilførsler, ejerskab, beskyttelse mod konkurs eller forsikringer
 - b) afkald på eller manglende inddrivelse af indtægter, der normalt skal betales
 - c) levering af andre varer eller tjenesteydelser end generel infrastruktur eller indkøb af varer eller tjenesteydelser, eller
 - d) indbetaling af midler til en finansieringsmekanisme med henblik på at varetage en eller flere af de i litra a), b) og c) nævnte funktioner, som normalt ville påhvile staten eller andre offentlige organer og i praksis ikke afviger reelt fra normal statspraksis, eller hvis et privat organ får overdraget eller bliver pålagt at gøre dette.
- Modtageren anses ikke for at have opnået en fordel ved et finansielt bidrag, som ydes af staten eller et andet offentligt organ, hvis en privat markedsaktør, der udelukkende lader sig lede af udsigten til fortjeneste, i samme situation som det pågældende offentlige organ ville have ydet samme finansielle bidrag
- 8) »uafhængig konkurrencemyndighed«: en myndighed, der er ansvarlig for anvendelsen og håndhævelsen af konkurrenceregler samt kontrol af støtte, og som opfylder alle følgende betingelser:
- a) myndigheden er operationelt uafhængig og er udstyret med de nødvendige ressourcer til at kunne varetage sine opgaver
 - b) myndigheden har i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser de fornødne garantier for uafhængighed af politisk eller anden ekstern indflydelse og handler upartisk, og
 - c) myndighedens afgørelser er underlagt domstolskontrol

- 9) »forskelsbehandling«: sondring i enhver form uden objektiv begrundelse med hensyn til levering af varer eller tjenester, herunder offentlig tjeneste, som benyttes til at operere lufttransporttjenester, eller med hensyn til offentlige myndigheders behandling af disse i henseende til sådanne tjenester
- 10) »ruteflyvning«: en række flyvninger, der har samtlige følgende kendetegn:
- a) for hver flyvning udbydes pladser og/eller kapacitet til transport af fragt og/eller post til salg på individuel basis til offentligheden (enten direkte hos luftfartsselskabet eller hos dets autoriserede bureauer)
 - b) de gennemføres mellem de samme to eller flere lufthavne, enten:
 - i) i henhold til en offentliggjort fartplan, eller
 - ii) med en sådan regelmæssighed eller hyppighed, at der tydeligt er tale om en identificerbar systematisk række flyvninger
- 11) »charterflyvning«: andre udførte erhvervsmæssige lufttransporttjenester end ruteflyvning
- 12) »Unionens område«: landområder samt indre farvande og territorialfarvande tilhørende de medlemsstater, på hvilke traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, på de vilkår, der er fastsat i disse traktater, samt luftrummet over disse
- 13) »Det Forenede Kongeriges område«: landområder samt indre farvande og territorialfarvande tilhørende Det Forenede Kongerige og luftrummet over dette
- 14) »Chicago-konventionen«: konventionen om international civil luftfart, som blev undertegnet den 7. december 1944 i Chicago.

Artikel 4

Trafikrettigheder

1. UK-luftfartsselskaber må på de betingelser, der er fastsat i denne forordning:
- a) overflyve Unionens område uden at lande
 - b) foretage tekniske landinger på Unionens område, jf. Chicago-konventionen
 - c) udføre internationale lufttransporttjenester i form af rute- og charterflyvning med passagerer, en kombination af passagerer og fragt samt rene fragttjenester mellem ethvert par af punkter, hvoraf det ene er beliggende på Det Forenede Kongeriges område, og det andet er beliggende på Unionens område
 - d) i højst fem måneder fra den første dag, hvor denne forordning finder anvendelse, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, udføre internationale lufttransporttjenester i form af rute- og charterflyvning med rene fragttjenester mellem ethvert par af punkter, hvoraf det ene er beliggende på Unionens område, og det andet er beliggende på et tredjelands område, som en del af en tjeneste med oprindelses- eller bestemmelsessted på Det Forenede Kongeriges område. Den samlede sæsonbestemte kapacitet, som udøves af UK-luftfartsselskaber til disse tjenester, må ikke overstige det samlede antal afgang, som disse luftfartsselskaber opererede til disse tjenester i henholdsvis IATA-vintersæsonen og sommersæsonen 2018 pro rata temporis
 - e) i højst syv måneder fra den første dag, hvor denne forordning finder anvendelse, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, fortsætte med at levere ruteflyvning på ruter, der er underlagt en forpligtelse til offentlig tjeneste, når retten til at operere er tildelt i henhold til artikel 16 og 17 i forordning (EF) nr. 1008/2008 inden datoen for denne forordnings anvendelse, og forudsat at betingelserne for de pågældende tjenester i forordning (EF) nr. 1008/2008 overholdes.
2. Medlemsstaterne bruger den i stk. 1, litra e), omhandlede periode til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de offentlige tjenester, der anses for nødvendige, fortsætter efter denne periodes udløb, i overensstemmelse med artikel 16 og 17 i forordning (EF) nr. 1008/2008.
3. Medlemsstaterne må hverken forhandle om eller indgå bilaterale aftaler eller ordninger med Det Forenede Kongerige om spørgsmål, der henhører under denne forordnings anvendelsesområde, for så vidt angår den periode, hvor denne forordning finder anvendelse. De må for så vidt angår denne periode ikke på anden vis indrømme UK-luftfartsselskaber andre lufttransportrelaterede rettigheder end dem, som indrømmes ved denne forordning.

Artikel 5

Samarbejdsordninger om markedsføring

1. Lufttransporttjenester i overensstemmelse med artikel 4 i denne forordning kan udbydes inden for rammerne af samarbejdsordninger om markedsføring såsom ordninger om reservering af kapacitet eller fælles rutenumre, som følger:
 - a) UK-luftfartsselskabet kan fungere som det kontraherende selskab i forhold til et hvilket som helst transporterende selskab, som er et EU-luftfartsselskab eller et UK-luftfartsselskab, eller i forhold til et hvilket som helst transporterende selskab fra et tredjeland, som i henhold til EU-retten eller i givet fald i henhold til retsreglerne i den eller de berørte medlemsstater har de nødvendige trafikrettigheder samt retten for dens luftfartsselskaber til at udøve de disse rettigheder ved hjælp af den pågældende ordning.
 - b) UK-luftfartsselskabet kan fungere som det transporterende selskab i forhold til et hvilket som helst kontraherende selskab, som er et EU-luftfartsselskab eller et UK-luftfartsselskab, eller i forhold til et hvilket som helst kontraherende selskab fra et tredjeland, som i henhold til EU-retten eller i givet fald i henhold til retsreglerne i den eller de berørte medlemsstater har de nødvendige ruterrettigheder samt retten for dens luftfartsselskaber til at udøve de disse rettigheder ved hjælp af den pågældende ordning.
2. Anvendelse af samarbejdsordninger om markedsføring, det være sig som transporterende selskab eller som kontraherende selskab, kan aldrig føre til, at et UK-luftfartsselskab udøver andre rettigheder end dem, der er fastsat i artikel 4, stk. 1.
3. De rettigheder, der tildeles UK-luftfartsselskaber i henhold til stk. 1, kan aldrig fortolkes således, at de giver luftfartsselskaber fra et tredjeland andre rettigheder end dem, de har i henhold til EU-retten eller retsreglerne i den eller de pågældende medlemsstater.
4. De berørte medlemsstater kræver, at de i stk. 1 omhandlede ordninger godkendes af deres kompetente myndigheder, med henblik på at kontrollere, at betingelserne i denne artikel og de gældende krav i EU-retten og national ret, navnlig angående flyvesikkerhed og luftfartssikkerhed, overholdes.

Artikel 6

Leasing af luftfartøjer

1. Et UK-luftfartsselskab kan ved udøvelsen af de rettigheder, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, levere lufttransporttjenester med sine egne fly og i alle følgende tilfælde:
 - a) ved hjælp af et luftfartøj, som er leaset uden besætning fra en hvilken som helst leasinggiver
 - b) ved hjælp af et luftfartøj, som er leaset med besætning fra et hvilket som helst andet UK-luftfartsselskab
 - c) ved hjælp af et luftfartøj, som er leaset med besætning fra luftfartsselskaber fra et andet land end Det Forenede Kongerige, forudsat at leasingen er berettiget på grundlag af ekstraordinære behov, sæsonbestemte kapacitetsbehov eller driftsvanskeligheder for leasingtageren, og at leasingen ikke overstiger den varighed, der er strengt nødvendig for at opfylde disse behov eller overvinde disse vanskeligheder.
2. De berørte medlemsstater kræver, at de i stk. 1 omhandlede ordninger godkendes af deres kompetente myndigheder, med henblik på at kontrollere, at betingelserne deri og de gældende krav i EU-retten og national ret, navnlig angående sikkerhed, overholdes.

Artikel 7

Behandling af licenser i betragtning af kravene vedrørende ejerskab og kontrol

1. Uanset artikel 8 i forordning (EF) nr. 1008/2008 gælder, at hvis et luftfartsselskab, som har en licens, der er udstedt af en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, ikke længere opfylder kravene i artikel 4, litra f), i nævnte forordning (»kravene vedrørende ejerskab og kontrol«) som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, berører den manglende opfyldelse af disse krav ikke licensens gyldighed før udløbet af en periode på seks måneder fra den første dag, hvor nærværende forordning finder anvendelse, jf. nærværende forordnings artikel 16, stk. 2, første afsnit, forudsat at betingelserne i stk. 2-5 i nærværende artikel er opfyldt.

2. Senest to uger efter denne forordnings ikrafttræden fremlægger luftfartsselskabet en plan for afhjælpende foranstaltninger for den kompetente licensudstedende myndighed. Planen skal indeholde en fuldstændig og præcis redegørelse for de foranstaltninger, man agter at træffe for at opnå fuld opfyldelse af kravene vedrørende ejerskab og kontrol senest den første dag efter den i denne artikels stk. 1 nævnte periode. Hvis luftfartsselskabet ikke har fremlagt en plan inden for fristen, skal den kompetente licensudstedende myndighed, efter at have givet det pågældende luftfartsselskab lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, straks tilbagekalde licensen, dog tidligst fra den dato, der er nævnt i artikel 16, stk. 2, første afsnit, og underrette Kommissionen herom. Tilbagekaldelsen får virkning to uger efter den licensudstedende myndigheds afgørelse, dog tidligst fra den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2. Den kompetente licensudstedende myndighed giver luftfartsselskabet meddelelse om sin afgørelse og underretter Kommissionen.

3. Hvis det berørte luftfartsselskab har fremlagt en plan for afhjælpende foranstaltninger inden for den i stk. 2 nævnte frist, skal den kompetente licensudstedende myndighed inden for to måneder efter modtagelsen af planen vurdere, om man med de deri fastsatte foranstaltninger vil opnå fuld opfyldelse af kravene vedrørende ejerskab og kontrol senest den første dag efter den i stk. 1 omhandlede periode, og om det forekommer sandsynligt, at luftfartsselskabet vil fuldføre foranstaltningerne inden denne dato. Den kompetente licensudstedende myndighed underretter luftfartsselskabet og Kommissionen om sin vurdering.

4. Hvis den kompetente licensudstedende myndighed efter at have givet det pågældende luftfartsselskab lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger finder, at man med de i planen fastsatte foranstaltninger ikke vil opnå fuld opfyldelse af kravene vedrørende ejerskab og kontrol senest den første dag efter den i stk. 1 omhandlede periode, eller hvis det forekommer usandsynligt, at det berørte luftfartsselskab vil fuldføre foranstaltningerne inden denne dato, kan den straks tilbagekalde licensen. Tilbagekaldelsen får virkning to uger efter den licensudstedende myndigheds afgørelse. Den kompetente licensudstedende myndighed giver luftfartsselskabet meddelelse om sin afgørelse og underretter Kommissionen.

5. Hvis den kompetente licensudstedende myndighed finder, at man med de i planen fastsatte foranstaltninger vil opnå fuld opfyldelse af kravene vedrørende ejerskab og kontrol senest den første dag efter den i stk. 1 omhandlede periode, og hvis det forekommer sandsynligt, at luftfartsselskabet vil fuldføre foranstaltningerne inden denne dato, skal den nøje og løbende overvåge gennemførelsen af planen og regelmæssigt underrette Kommissionen om sine konstateringer.

6. Ved udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode beslutter den kompetente licensudstedende myndighed, om luftfartsselskabet fuldt ud opfylder kravene vedrørende ejerskab og kontrol. Hvis den kompetente licensudstedende myndighed efter at have givet det pågældende luftfartsselskab lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger beslutter, at luftfartsselskabet ikke fuldt ud opfylder kravene vedrørende ejerskab og kontrol, tilbagekalder den licensen med virkning fra den første dag efter den i stk. 1 omhandlede periode.

7. Hvis Kommissionen efter at have givet den kompetente licensudstedende myndighed og det berørte luftfartsselskab lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger finder, at den kompetente licensudstedende myndighed ikke har tilbagekaldt den relevante licens i en situation, hvor en sådan tilbagekaldelse er påkrævet i henhold til denne artikels stk. 2 eller 6, anmoder Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1008/2008 den kompetente licensudstedende myndighed om at tilbagekalde licensen. Artikel 15, stk. 3, tredje og fjerde afsnit, i nævnte forordning finder anvendelse.

8. Denne artikel berører ikke anvendelsen af andre bestemmelser i forordning (EF) nr. 1008/2008.

Artikel 8

Lige rettigheder

1. Kommissionen overvåger de rettigheder, som Det Forenede Kongerige indrømmer EU-luftfartsselskaber, og betingelserne for deres udøvelse.

2. Hvis Kommissionen fastslår, at de rettigheder, som Det Forenede Kongerige indrømmer EU-luftfartsselskaberne, ikke retligt eller faktisk svarer til dem, som indrømmes UK-luftfartsselskaber i henhold til denne forordning, eller at disse rettigheder ikke er ligeligt tilgængelige for alle EU-luftfartsselskaber, vedtager Kommissionen straks og for at genoprette lige vilkår gennemførelsesretsakter med henblik på at:

- fastsætte begrænsninger for UK-luftfartsselskabernes tilladte kapacitet til ruteflyvning og pålægge medlemsstaterne at tilpasse UK-luftfartsselskabernes tilladelser til at operere, både eksisterende og nye, i overensstemmelse hermed
- pålægge medlemsstaterne at afvise, suspendere eller tilbagekalde de nævnte tilladelser til at operere, eller
- pålægge finansielle forpligtelser eller driftsmæssige begrænsninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2. De vedtages efter hasteproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, hvis det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde af alvorlig mangel på lige vilkår, jf. stk. 2.

Artikel 9

Fair konkurrence

1. Kommissionen overvåger de betingelser, på hvilke EU-luftfartsselskaber og EU-lufthavne konkurrerer med UK-luftfartsselskaber og lufthavne i Det Forenede Kongerige om udøvelsen af lufttransporttjenester, der er omfattet af denne forordning.

2. Hvis Kommissionen fastslår, at de omhandlede betingelser som følge af en af de i stk. 3 omhandlede situationer er mærkbart mindre gunstige end dem, som UK-luftfartsselskaber drager fordel af, vedtager den straks og for at afhjælpe denne situation gennemførelsesretsakter med henblik på at:

- a) fastsætte begrænsninger for UK-luftfartsselskabernes tilladte kapacitet til ruteflyvning og pålægge medlemsstaterne at tilpasse UK-luftfartsselskabernes tilladelser til at operere, både eksisterende og nye, i overensstemmelse hermed
- b) pålægge medlemsstaterne at afvise, suspendere eller tilbagekalde de nævnte tilladelser til at operere for nogle eller alle UK-luftfartsselskaber, eller
- c) pålægge finansielle forpligtelser eller driftsmæssige begrænsninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2. De vedtages efter hasteproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, hvis det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde af, at den økonomiske levedygtighed af en eller flere af EU-luftfartsselskabers operationer er truet.

3. De i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter skal på de i nævnte stykke fastsatte betingelser vedtages for at afhjælpe følgende situationer:

- a) Det Forenede Kongerige yder støtte
- b) Det Forenede Kongerige har ikke indført eller anvender ikke konkurrencereglerne i praksis
- c) Det Forenede Kongerige undlader at oprette eller opretholde en uafhængig konkurrencemyndighed
- d) Det Forenede Kongerige anvender standarder for beskyttelsen af arbejdstagere, flyvesikkerhed, luftfartssikkerhed, miljøet eller passagerrettigheder, som er ringere end dem, der er fastsat i EU-retten eller, i mangel af relevante bestemmelser i EU-retten, er ringere end dem, som anvendes af alle medlemsstaterne eller under alle omstændigheder er ringere end relevante internationale standarder
- e) forskelsbehandling rettet mod EU-luftfartsselskaber i enhver form.

4. Med henblik på stk. 1 kan Kommissionen anmode om oplysninger fra Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder, UK-luftfartsselskaber eller lufthavne i Det Forenede Kongerige. Hvis Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder, UK-luftfartsselskaber eller lufthavne i Det Forenede Kongerige ikke forelægger de ønskede oplysninger inden udløbet af en rimelig frist fastsat af Kommissionen, eller forelægger ufuldstændige oplysninger, kan Kommissionen træffe foranstaltning i henhold til stk. 2.

5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 ⁽³⁾ finder ikke anvendelse på anliggender, der henhører under nærværende forordnings anvendelsesområde.

Artikel 10

Tilladelse til at operere

1. Uden at dette berører EU-retten eller national ret på området for flyvesikkerhed, pålægges UK-luftfartsselskaber for at kunne udøve de rettigheder, de indrømmes i medfør af artikel 4, at indhente en tilladelse til at operere fra hver enkelt medlemsstat, hvori de ønsker at operere.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 af 21. april 2004 om beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelse fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 1).

2. Når en medlemsstat modtager en ansøgning om tilladelse til at operere fra et UK-luftfartsselskab, udsteder den pågældende medlemsstat en passende tilladelse til at operere uden unødigt forsinkelse, forudsat at:
- a) det ansøgende UK-luftfartsselskab er indehaver af en gyldig tilladelse til at operere i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, og
 - b) Det Forenede Kongerige udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med det ansøgende UK-luftfartsselskab, den kompetente myndighed er entydigt identificeret, og UK-luftfartsselskabet er indehaver af en tilladelse til at operere, som er udstedt af nævnte myndighed.
3. Uden at det berører behovet for, at der gives tilstrækkelig tid til at udføre de nødvendige vurderinger, har UK-luftfartsselskaberne ret til at indgive deres ansøgninger om tilladelse til at operere fra dagen for denne forordnings ikrafttræden. Medlemsstaterne har beføjelse til at godkende ansøgningerne fra nævnte dato, forudsat at betingelserne for en sådan godkendelse er opfyldt. Enhver tilladelse, der udstedes i den forbindelse, må dog tidligst træde i kraft den første dag, hvor denne forordning finder anvendelse, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit.

Artikel 11

Operationelle planer, programmer og ruteplaner

1. UK-luftfartsselskaberne forelægger deres operationelle planer, programmer og ruteplaner for lufttrafik for de kompetente myndigheder i hver berørt medlemsstat med henblik på myndighedernes godkendelse heraf. De indgives mindst 30 dage forud for påbegyndelsen af operationerne.
2. Med forbehold af artikel 10 må operationelle planer, programmer og ruteplaner for den igangværende IATA-flysæson på den første dag, hvor denne forordning finder anvendelse, jf. artikel 16, stk. 2, første afsnit, og driftsplaner, programmer og ruteplaner for den første sæson derefter indgives og godkendes før nævnte dato.
3. Denne forordning forhindrer ikke medlemsstaterne i at udstede tilladelser til EU-luftfartsselskabers ruteflyvning på grundlag af rettigheder, de har fået tildelt af Det Forenede Kongerige. Med hensyn til disse tilladelser må medlemsstaterne ikke forskelsbehandle mellem EU-luftfartsselskaber.

Artikel 12

Afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af tilladelse

1. Medlemsstaterne afviser, tilbagekalder eller suspenderer, alt efter hvad der er relevant, et UK-luftfartsselskabs tilladelse til at operere, hvis:
 - a) luftfartsselskabet ikke kan betegnes som et UK-luftfartsselskab i henhold til denne forordning, eller
 - b) betingelserne i artikel 10, stk. 2, ikke er opfyldt.
2. Medlemsstaterne afviser, tilbagekalder, suspenderer, begrænser eller pålægger betingelser for UK-luftfartsselskabers tilladelse til at operere, eller begrænser eller pålægger betingelser for deres operationer, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:
 - a) de gældende krav til flyvesikkerhed og luftfartssikkerhed efterleves ikke
 - b) de krav, der som led i lufttransport gælder for luftfartøjers indflyvning i, operationer i eller udflyvning fra den pågældende medlemsstats område, efterleves ikke
 - c) de gældende krav vedrørende indflyvning i, operationer i eller udflyvning fra den pågældende medlemsstats område for så vidt angår passagerer, besætning, bagage, fragt og/eller post om bord på et luftfartøj (herunder bestemmelser vedrørende indrejse, klarering, immigration, pas, told og karantæne samt bestemmelser for post) efterleves ikke.
3. Medlemsstaterne afviser, tilbagekalder, suspenderer, begrænser eller pålægger betingelser for UK-luftfartsselskabers tilladelse til at operere, eller begrænser eller pålægger betingelser for deres operationer, hvis Kommissionen pålægger medlemsstaterne at gøre dette i henhold til artikel 8 eller 9.
4. Medlemsstaterne underretter uden unødigt forsinkelse Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver beslutning om i henhold til stk. 1 og 2 at afvise eller tilbagekalde et UK-luftfartsselskabs tilladelse til at operere.

*Artikel 13***Certifikater og licenser**

Medlemsstaterne anerkender luftdygtighedsbeviser, duelighedsbeviser og licenser, som Det Forenede Kongerige udsteder eller erklærer for gyldige, og som stadig er i kraft, som gyldige med henblik på UK-luftfartsselskabers operation af lufttransporttjenester i henhold til denne forordning, forudsat at disse certifikater eller licenser er udstedt eller er erklæret gyldige i henhold til og i overensstemmelse med som minimum de relevante internationale standarder, der er fastsat i henhold til Chicago-konventionen.

*Artikel 14***Høring og samarbejde**

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder hører og samarbejder om fornødent med Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder for at sikre denne forordnings gennemførelse.
2. Efter anmodning fra Kommissionen forelægger medlemsstaterne uden unødigt forsinkelse oplysninger indhentet i henhold til denne artikels stk. 1 eller alle andre oplysninger, der er relevant for gennemførelsen af artikel 8 og 9.

*Artikel 15***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af udvalget nedsat ved forordning (EF) nr. 1008/2008. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

*Artikel 16***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, jf. artikel 50, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 7, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 2, finder dog anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft på den i stk. 2, første afsnit, omhandlede dato.
4. Denne forordning ophører med at finde anvendelse fra den tidligste af følgende to datoer:
 - a) den dato, på hvilken en omfattende aftale om regulering af udøvelsen af lufttransport med Det Forenede Kongerige, hvori Unionen er part, træder i kraft eller, alt efter omstændighederne, anvendes midlertidigt, eller
 - b) 30. marts 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/503**af 25. marts 2019****om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra ikrafttrædelsesdatoen for en udtrædelsesaftale eller, hvis en sådan aftale ikke indgås, to år efter nævnte meddelelse, dvs. fra den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige enstemmigt beslutter at forlænge denne periode.
- (2) Hvad angår jernbanetransport kan konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen for certifikater og godkendelser afhjælpes af de berørte operatører ved hjælp af forskellige foranstaltninger. Disse foranstaltninger inkluderer operatører, der etablerer sig i en af de tilbageværende medlemsstater og erhverver de nødvendige licenser og certifikater i denne medlemsstat.
- (3) Det vil være nødvendigt at indgå specifikke aftaler, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽²⁾, for at behandle spørgsmål, der direkte vedrører grænseoverskridende jernbanetjenester og -infrastruktur, således at der kan sikres kontinuitet i disse tjenester, og forstyrrelser kan nedbringes til et minimum. I overensstemmelse med nævnte direktiv vil sådanne aftaler også sikre gensidig behandling af virksomheder i Unionen og virksomheder, der er etableret i Det Forenede Kongerige, der anvender grænseoverskridende infrastruktur.
- (4) Det er først muligt at indgå sådanne aftaler mellem de berørte medlemsstater og Det Forenede Kongerige, efter at Det Forenede Kongerige er blevet et tredjeland. Navnlig er anvendelsen af EU's sikkerhedsregler på Kanaltunnelen i øjeblikket overdraget til et mellemstatsligt udvalg, der er oprettet i henhold til Canterburytraktaten, underskrevet den 12. februar 1986, og som på sikkerhedsområdet drager fordel af rådgivning fra Kanaltunnelens sikkerhedsmyndighed. Det vil blive nødvendigt at tilpasse det system, der blev indført ved denne traktat, under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges status som tredjeland. Navnlig bør ansvaret for den del af Kanaltunnelen, der er beliggende på fransk territorium, udelukkende høre under en kompetent myndighed som defineret i artikel 3, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 ⁽³⁾ for at sikre, at EU-retten anvendes som sådan på denne del af tunnelen. Denne kompetente myndighed kan dog med henblik på varetagelse af sine opgaver på den bedst mulige måde og under hensyntagen til tunnelens fælles træk på hver side af grænsen samt med henblik på at lette afgørelsernes ensartethed tage hensyn til udtalelserne fra et binationalt organ, der er oprettet i henhold til en aftale mellem de to lande, såsom Kanaltunnelens sikkerhedsmyndighed, der er oprettet ved hjælp af Canterburytraktaten, og som rådgiver det mellemstatslige udvalg, eller udvikle andre midler til at samarbejde med de myndigheder, der er ansvarlige for den del af tunnelen, der er beliggende på Det Forenede Kongeriges område.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.3.2019.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (EUT L 138 af 26.5.2016, s. 102).

- (5) Foranstaltningerne i denne forordning forudsætter sikkerhedsstandarder og -procedurer, krav til adgang til at drive jernbanevirksomhed og krav til at føre tog, som er identiske med de EU-krav, der gælder for den infrastruktur, som anvendes med henblik på at sikre grænseoverskridende jernbaneforbindelser med Det Forenede Kongerige, samt for virksomheder, der opererer, og lokomotivførere, der fører tog på denne infrastruktur.
- (6) For at give de berørte parter mulighed for at indgå de nødvendige aftaler og træffe eventuelle yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå forstyrrelser, er det under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges status som et tredjeland nødvendigt at forlænge gyldigheden af visse certifikater, godkendelser og licenser.
- (7) Varigheden af en sådan forlængelse af certifikaternes, godkendelsernes og licensernes gyldighed bør begrænses tidsmæssigt til det, der er absolut nødvendigt for at sætte de berørte medlemsstater i stand til at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF ⁽⁵⁾ og direktiv 2012/34/EU.
- (8) For at undgå alvorlige forstyrrelser af de grænseoverskridende jernbanetjenester med Det Forenede Kongerige er det også afgørende, at jernbaneoperatørerne og de nationale myndigheder hurtigt træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de certifikater, godkendelser og licenser, der er omfattet af denne forordning, udstedes i god tid, inden denne forordning ophører med at finde anvendelse, og at de øvrige certifikater, godkendelser og licenser, som er nødvendige for at operere på Unionens område, udstedes inden datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden.
- (9) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår tilbagetrækning af den fordel, som indehaverne af certifikaterne, godkendelserne og licenserne har fået tildelt, i de tilfælde hvor der ikke er sikret opfyldelse af EU-kravene. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾. I betragtning af disse foranstaltningers potentielle indvirkning på jernbanesikkerheden bør undersøgelsesproceduren anvendes til vedtagelse af dem. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, når dette kræves i behørigt begrundede og særligt hastende tilfælde.
- (10) I betragtning af den tidsnød, som følger af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, bør der fraviges fra den periode på otte uger, som er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Unionen, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (11) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte midlertidige foranstaltninger om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen i tilfælde af en manglende udtrædelsesaftale, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) Bestemmelserne i nærværende forordning bør træde i kraft så hurtigt som muligt og finde anvendelse med virkning fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft senest på nævnte dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der med henblik på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands («Det Forenede Kongerige») udtræden af Den Europæiske Union særlige bestemmelser for visse sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser, der er udstedt i henhold til direktiv 2004/49/EF, visse licenser for lokomotivførere, der er udstedt i henhold til direktiv 2007/59/EF, og visse licenser til jernbanevirksomheder, der er udstedt i henhold til direktiv 2012/34/EU.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Denne forordning finder anvendelse på følgende certifikater, godkendelser og licenser, som er gyldige på dagen før datoen for denne forordnings anvendelse:
- a) sikkerhedsgodkendelser, der i henhold til artikel 11 i direktiv 2004/49/EF er udstedt til infrastrukturforvaltere med henblik på forvaltning og drift af grænseoverskridende infrastruktur, som forbinder Unionen og Det Forenede Kongerige
 - b) sikkerhedscertifikater, der er udstedt i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/49/EF til jernbanevirksomheder, der er etableret i Det Forenede Kongerige
 - c) licenser, der er udstedt i henhold til kapitel III i direktiv 2012/34/EU til jernbanevirksomheder, der er etableret i Det Forenede Kongerige
 - d) licenser til lokomotivførere, der er udstedt i henhold til proceduren i artikel 14 i direktiv 2007/59/EF.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder de relevante definitioner i direktiv 2004/49/EF, 2007/59/EF og direktiv 2012/34/EU samt i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til disse direktiver, anvendelse. Med henblik på denne forordning finder de relevante definitioner i direktiv (EU) 2016/798 og i alle de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte direktiv, anvendelse fra den dato, hvor direktivet finder anvendelse på de godkendelser og certifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a) og b).

Artikel 3

Gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser, sikkerhedscertifikater, driftslicenser og lokomotivførerlicenser

1. De sikkerhedsgodkendelser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), og de sikkerhedscertifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), forbliver gyldige i ni måneder fra datoen for denne forordnings anvendelse. De sikkerhedscertifikater, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), er kun gyldige med henblik på fra Det Forenede Kongerige at nå hen til de grænseovergangsstationer og -terminaler, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, eller med henblik på at afrejse fra disse stationer og terminaler til Det Forenede Kongerige.
2. De licenser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c), forbliver gyldige i ni måneder fra datoen for denne forordnings anvendelse. Uanset artikel 23, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU er disse licenser kun gyldige i det område, der er beliggende mellem de grænseovergangsstationer og -terminaler, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, og Det Forenede Kongerige.
3. De licenser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra d), forbliver gyldige i ni måneder fra datoen for denne forordnings anvendelse for lokomotivførere, når de kører i det område, der er beliggende mellem de grænseovergangsstationer og -terminaler, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, og Det Forenede Kongerige.

Artikel 4

Regler og forpligtelser for så vidt angår sikkerhedscertifikater, sikkerhedsgodkendelser og licenser

1. Sikkerhedscertifikater, sikkerhedsgodkendelser og licenser, der er omfattet af denne forordnings artikel 3, er underlagt de regler, der gælder for dem i henhold til direktiv 2004/49/EF, direktiv (EU) 2016/798 fra den dato, hvor det finder anvendelse på disse godkendelser, direktiv 2012/34/EU og direktiv 2007/59/EF samt i henhold til de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til disse direktiver.
2. Indehaverne af de sikkerhedscertifikater, sikkerhedsgodkendelser og licenser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og, hvor det er relevant, den myndighed, der har udstedt dem, hvis denne er forskellig fra den nationale sikkerhedsmyndighed, på hvis område infrastrukturen er beliggende i Unionen, henholdsvis under hvis kompetence de grænseovergangsstationer og -terminaler, der er opført i bilaget, henhører, samarbejder med og udleverer alle relevante oplysninger og dokumenter til denne nationale sikkerhedsmyndighed.

3. Hvis oplysninger eller dokumenter ikke er blevet udleveret inden for de frister, der er fastsat i anmodninger fra den nationale sikkerhedsmyndighed, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, kan Kommissionen efter underretning af den nationale sikkerhedsmyndighed vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at trække den fordel, som indehaveren har fået i henhold til artikel 3, tilbage. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

4. Indehavere af de sikkerhedscertifikater, sikkerhedsgodkendelser og licenser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, litra a), b) og d), underretter straks Kommissionen og Den Europæiske Unions Jernbaneagentur herom, hvis andre kompetente sikkerhedsmyndigheder træffer foranstaltninger, der er i strid med deres forpligtelser i henhold til denne forordning, direktiv 2004/49/EF, direktiv 2007/59/EF eller direktiv (EU) 2016/798.

Indehavere af de licenser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c), underretter straks Kommissionen herom, hvis andre kompetente sikkerhedsmyndigheder træffer foranstaltninger, der er i strid med deres forpligtelser i henhold til denne forordning eller efter direktiv 2012/34/EU.

5. Inden Kommissionen trækker fordelene opnået i henhold til artikel 3 tilbage, underretter den i god tid den nationale sikkerhedsmyndighed, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, den myndighed, der har udstedt de sikkerhedscertifikater, sikkerhedsgodkendelser og licenser, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og indehaverne af sådanne certifikater, godkendelser og licenser om, at den har til hensigt at trække fordelene tilbage, og giver dem mulighed for at fremsætte bemærkninger.

6. For så vidt angår de i artikel 1, stk. 2, litra c), omhandlede licenser og med henblik på nærværende artikels stk. 1-5 forstås henvisninger til en national sikkerhedsmyndighed som henvisninger til en licensudstedende myndighed som defineret i artikel 3, nr. 15), i direktiv 2012/34/EU.

Artikel 5

Overvågning af overholdelsen af EU-retten

1. Den nationale sikkerhedsmyndighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, overvåger de jernbanesikkerhedsstandarder, der dels finder anvendelse på jernbanevirksomheder etableret i Det Forenede Kongerige, der benytter sig af den i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede grænseoverskridende infrastruktur, og som dels finder anvendelse på denne grænseoverskridende infrastruktur. Desuden kontrollerer den nationale sikkerhedsmyndighed, at infrastrukturforvalterne overholder de sikkerhedskrav, der er fastsat i EU-retten, og at lokomotivførere, der kører på det område, der hører under dens jurisdiktion, opfylder de krav, der er fastsat i de relevante bestemmelser i EU-retten. Den nationale sikkerhedsmyndighed aflægger rapporter om dette spørgsmål til Kommissionen og Den Europæiske Unions Jernbaneagentur, der eventuelt ledsages af en henstilling til Kommissionen om at handle i henhold til nærværende artikels stk. 2.

Den licensudstedende myndighed, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 2 og 6, overvåger, om kravene i artikel 19-22 i direktiv 2012/34/EU fortsat er opfyldt for de jernbanevirksomheder med licens fra Det Forenede Kongerige, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, litra c).

2. Hvis Kommissionen nærer begrundet tvivl om, hvorvidt de sikkerhedsstandarder, der gælder for grænseoverskridende jernbanetjenester eller infrastruktur, som er omfattet af denne forordning, eller den del af den samme infrastruktur, som er beliggende i Det Forenede Kongerige, er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-retten, vedtager den uden unødigt forsinkelse gennemførelsesretsakter med henblik på at trække den fordel, som indehaveren har opnået i henhold til artikel 3, tilbage. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2. Dette gælder tilsvarende, hvis Kommissionen nærer begrundet tvivl om anvendelsen af kravene til at opnå licens som jernbanevirksomhed eller til at føre tog.

3. Med henblik på denne artikels stk. 1 kan den nationale sikkerhedsmyndighed eller den licensudstedende myndighed, der er omhandlet i henholdsvis artikel 4, stk. 2 og 6, anmode om oplysninger fra de relevante kompetente myndigheder og fastsætte en rimelig frist herfor. Hvis de relevante kompetente myndigheder ikke udleverer de oplysninger, der anmodes om, inden for den fastsatte frist, eller hvis de udleverer ufuldstændige oplysninger, kan Kommissionen efter underretning af den nationale sikkerhedsmyndighed eller den licensudstedende myndighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2 og 6, alt efter tilfældet, vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at trække den fordel, som indehaveren har opnået i henhold til artikel 3, tilbage. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

4. Inden Kommissionen trækker fordelene opnået i henhold til artikel 3 tilbage, underretter den i god tid den nationale sikkerhedsmyndighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, den myndighed, der har udstedt de sikkerhedscertifikater, sikkerhedsgodkendelser og licenser, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, indehaverne af sådanne certifikater, godkendelser og licenser samt den nationale sikkerhedsmyndighed og den licensudstedende myndighed i Det Forenede Kongerige om, at den har til hensigt at trække fordelene tilbage, og giver dem mulighed for at fremsætte bemærkninger.

*Artikel 6***Høring og samarbejde**

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder hører og samarbejder om fornødent med Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder for at sikre denne forordnings gennemførelse.
2. Efter anmodning giver medlemsstaterne uden unødigt forsinkelse Kommissionen alle oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 1, eller andre oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af denne forordning.

*Artikel 7***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 ⁽⁷⁾, og af det udvalg, der er omhandlet i artikel 62 i direktiv 2012/34/EU. Disse udvalg er udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 deri anvendelse.

*Artikel 8***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft senest på den dato, der er omhandlet i stk. 2.
4. Denne forordning ophører med at finde anvendelse ni måneder efter dens anvendelsesdato i henhold til stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 af 11. maj 2016 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (EUT L 138 af 26.5.2016, s. 44).

BILAG

De grænseovergangsstationer og -terminaler, der er omhandlet i artikel 3 og 4, er som følger:

1. IRLAND

Dún Dealgan/Dundalk

2. FRANKRIG

Calais-Fréthun

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/504

af 19. marts 2019

om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen på grund af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, og artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelse om dets hensigt om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra datoen for en udtrædelsesaftales ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter denne meddelelse, dvs. fra og med den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd, efter aftale med Det Forenede Kongerige, med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist.
- (2) Udtrædelsesaftalen, som forhandlerne er nået til enighed om, indeholder ordninger for anvendelse af EU-retlige bestemmelser på og i Det Forenede Kongerige efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige. Hvis nævnte aftale træder i kraft, vil Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 ⁽³⁾, som ændrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁴⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽⁵⁾ finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i overgangsperioden i overensstemmelse med nævnte aftale og vil ophøre med at gælde ved denne periodes udløb.
- (3) I artikel 3, stk. 5, i direktiv 2012/27/EU, der blev indført ved direktiv (EU) 2018/2002, stilles der krav om, at medlemsstaterne skal fastsætte vejledende nationale energieffektivitetsbidrag med henblik på at nå Unionens mål for en energieffektivitet på mindst 32,5 % i 2030. Når de fastsætter disse bidrag, skal medlemsstaterne tage hensyn til Unionens energiforbrug i 2030 i form af primærenergi og/eller endelig energi.
- (4) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) 2018/1999 indeholder krav om, at medlemsstaterne skal tage hensyn til Unionens energiforbrug i 2030 i form af primærenergi og/eller endelig energi ved fastsættelsen af deres

⁽¹⁾ Udtalelse af 23.1.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.3.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

vejledende nationale energieffektivitetsbidrag til Unionens mål. I henhold til artikel 29, stk. 3, første afsnit, i nævnte forordning er energiforbruget på EU-plan også relevant for Kommissionens vurdering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til i fællesskab at nå Unionens mål.

- (5) Som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen er det nødvendigt at ændre de fremskrevne tal for energiforbruget i Unionen i 2030 for at afspejle Unionen med 27 medlemsstater uden Det Forenede Kongerige (»EU-27«). Fremskrivningerne for Unionens overordnede mål for en energieffektivitet i 2030 på mindst 32,5 % viser, at primærenergiforbruget bør blive på 1 273 mio. ton olieækvivalenter (Mtoe) og det endelige energiforbrug bør blive på 956 Mtoe i 2030 for Unionen med 28 medlemsstater. De tilsvarende fremskrivninger for EU-27 viser, at primærenergiforbruget bør blive på 1 128 Mtoe og det endelige energiforbrug bør blive på 846 Mtoe i 2030. Dette gør det nødvendigt at ændre tallene for energiforbruget i 2030.
- (6) De samme fremskrivninger for energiforbruget i 2030 er relevante for artikel 6 og 29 i forordning (EU) 2018/1999.
- (7) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71⁽⁶⁾, ophører anvendelsen af retsakter, for hvilke der er fastsat en bestemt ophørsdato, fra udgangen af den sidste time på den dag, der svarer til den nævnte dato. Denne afgørelse bør derfor finde anvendelse fra dagen efter den dato, hvor direktiv 2012/27/EU og forordning (EU) 2018/1999 ophører med at gælde for Det Forenede Kongerige.
- (8) Direktiv 2012/27/EU og forordning (EU) 2018/1999 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) For straks at forberede sig på Det Forenede Kongeriges udtræden bør denne afgørelse træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2012/27/EU

Artikel 3, stk. 5, i direktiv 2012/27/EU affattes således:

»5. Hver medlemsstat fastsætter vejledende nationale energieffektivitetsbidrag til Unionens 2030-mål som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 4 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 (*). Ved fastsættelsen af disse bidrag tager medlemsstaterne hensyn til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 128 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 846 Mtoe endelig energi. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som omhandlet i og i overensstemmelse med proceduren i henhold til artikel 3 og artikel 7-12 i forordning (EU) 2018/1999.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2018/1999

Forordning (EU) 2018/1999 ændres som følger:

1) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Ved fastsættelsen af sit vejledende nationale energieffektivitetsbidrag i 2030 og det sidste år i den periode, der er omfattet af de efterfølgende nationale planer i henhold til artikel 4, litra b), nr. 1), i denne forordning, tager hver medlemsstat hensyn til, at Unionens energiforbrug i 2020 i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 2012/27/EU højst må være 1 483 Mtoe primærenergi eller højst 1 086 Mtoe endelig energi, og i 2030 højst må være 1 228 Mtoe primærenergi og/eller højst 846 Mtoe endelig energi.«

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

2) Artikel 29, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Hvad angår energieffektivitetsområdet skal Kommissionen som led i den i stk. 1 omhandlede vurdering vurdere fremskridtene med hensyn til i fællesskab at nå et maksimalt energiforbrug på EU-plan på 1 128 Mtoe primærenergi og 846 Mtoe endelig energi i 2030 i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i direktiv 2012/27/EU.«

Artikel 3

Tidsfrister

Artikel 1 og 2 i denne afgørelse berører ikke tidsfristerne i artikel 2 i direktiv (EU) 2018/2002 og i artikel 59 i forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 4

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Artikel 1 og 2 finder anvendelse fra dagen efter den dato, hvor direktiv 2012/27/EU og forordning (EU) 2018/1999 ophører med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige.

Artikel 5

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/216 af 30. januar 2019 om fordelingen af toldkontingenter opført på Unionens WTO-liste efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 32/2000

(Den Europæiske Unions Tidende L 38 af 8. februar 2019)

Side 18, bilaget, del A, tabellen, 11. række (løbenummer 094166):

I stedet for:

»Delvis sleben eller sleben ris	t	25 516	OT	094166	88 %	22 442«
---------------------------------	---	--------	----	--------	------	---------

læses:

»Delvis sleben eller sleben ris	t	25 516	EO	094166	88 %	22 442«
---------------------------------	---	--------	----	--------	------	---------

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA